

† 25-04-2025

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς
ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.
† Μνήμη Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
ᾠχος πλ. β'.

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι
πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός: Ἀμήν, καὶ ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς Ἀνέστη

ᾠχος λ' ᾠ Πα

Χ ρ ι σ τ ο ο ς α ν ε ε σ τ η η ε ε κ ν ε
κ ρ ω ω ν θ α ν α α τ ω θ α α ν α α τ ο ο ο ν
π α τ η η η σ α α α ς κ α ι α ι τ ο ι ο ι ς ε ν
τ ο ι ο ι ς μ ν η η μ α α α σ ι ζ ω ω η ν χ α
ρ ι σ α α α μ ε ν ο ο ς

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξιν «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἴτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Στήχους
καθ' ἕκαστον δὲ Στήχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

The musical notation consists of five staves. Each staff begins with a red Greek letter Chi (Χ) followed by a red dot and a red comma (ḥ̣). The notes are black, and the rests are white. Red symbols above the notes indicate pitch: M (Mese), Δ (Delta), Π (Psalmos), K (Kritika), and π (Psalmodikon). Red symbols below the notes indicate rhythm: + (plus sign), Δ (delta), and π (psalmodikon). The text is written in Greek: Χριστός ἡ ἐξ νεκρῶν θανάτω ἀνάτατος ἐστὶ καὶ τοιοῖς ἐν τοιοῖς μνημασὶ ζωωθῆν χαρίσαται αὐτοὺς.

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν
χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [**Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

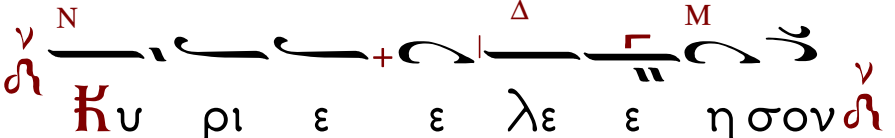
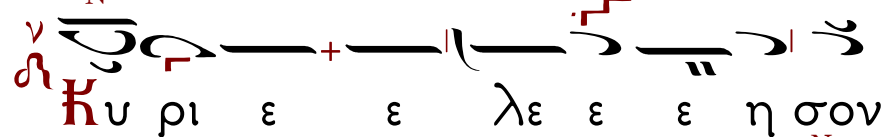
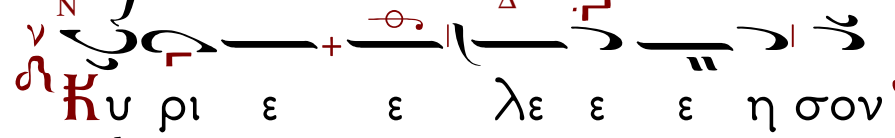
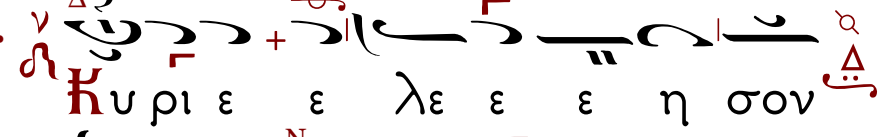
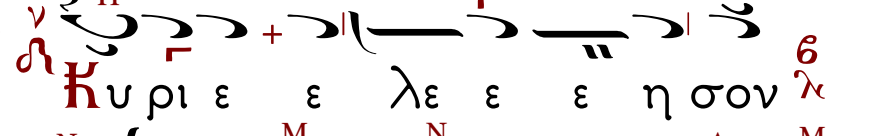
Ὁ Χορός: **Γ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

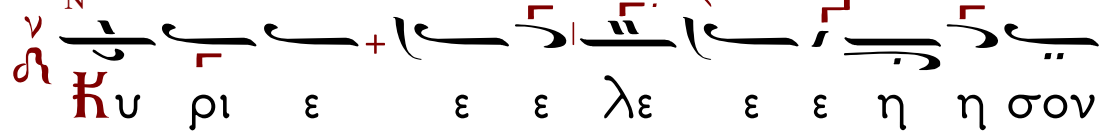
Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' ἁ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί,
Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός,
ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. (Δίς)

Ὡδὴ α'. $\frac{4}{9}$ ^Π να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθῶμεν λα οί Παα σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην και εκ

γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος $\frac{4}{9}$ ^Π η

μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α

$\frac{4}{9}$ ^Π (Δίς)
δο ον τας $\frac{4}{9}$

$\frac{4}{9}$ ^Π Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε Δ

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὁψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

π⁹ Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο
με θα Δτω α προ σιτω φω τι της Α να
στασε ως π⁹ Χριστοον ε ζαστραπτοντα και
χαι ρε τε φα σκον τα Δτρα νω ως ακου σο με θα
Δε π⁹ Πι νι κι ον α α δο ον τε ς π⁹

π⁹ Δο ζα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε Δ

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιášθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

^Π
 Οὐ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε
 σθωσαν ἄ γη η δε α γα λ λι α α σθω ε
 ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ο ρα το ς τε α
 πα ς και α ο ρα το ς ^Π Χρι στο ο ς γαρ ε γη γερ
 ται ευ φρο συ νη αι ω ω νι ι ο ς

π_q Υ π ϵ ρ α γ i α $\ominus$ ϵ o t o k ϵ s w s o n

η μας

Ἰατρεῖον ὑπὲρ φύσιν, ὁ ναός σου σεμνή,
δείκνυται πᾶσι Κόρη· ἐκ γὰρ θανάτου
προφανοῦς τοὺς προστρέχοντας πιστοὺς, σαφῶς
ἀνιστᾷ, καὶ πᾶσι τὴν ἄφθονον, ἀναβλύζει
γλυκύτητα

ἄ ἰ α τρει ον υ περ φυ σιν ο

να ος σου σε μνη δει ει κνυ ται πα σι Κο ο

ρη εκ γαρ θα να του προ φα νους τους

 και

πα α σι την α φ θ ο ν ο ν α να β λ υ ζ ει γ λ υ κ υ

υτηη τα πρ

$\chi^2_{\pi q}$ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Καταρρέεις οὐρανόθεν ἀκενώτως ἡμῖν,
 χάριτας ὄντως μόνη· τὸν γὰρ τυφλώττοντα
 ποιεῖς, ἀναβλέπειν πρὸς τὸ φῶς, βορβόρω
 καινῷ, φωνήσασα ἄνωθεν, ὑπὲρ ἔννοιαν τῷ
 Λέοντι.

Καταρ ρε εις ου ρα νο θεν α κε
 νω τως η μιν **Χ**αα ρι τας ον τως μο ο νη
Ατον γαρ τυ φλωτ τον τα ποι εις α να βλε πειν
 προς το φως βορ βο ρω και νω **φ**ω νη η σα σα
 α νω θεν **Υ**περ εν νοιαν τω Λε ε ο ον τι **Π**
Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας **Χ**

Η κοινή φιλοτιμία, τοῦ βροτείου σεμνή,
 Χαῖρε Μαρία, Χαῖρε· ὁ γὰρ τῶν ὅλων ποιητής,
 ἐπὶ σοὶ ὥς περ σταγῶν, κατέβη σαφῶς, Πηγὴν
 σε ἀθάνατον, ἀναδείξας Θεόνυμφε.

Ἡ κοίτη φιλοτιμίας του βροταίου
 σε μνήμῃ Χαιαίρε Μαρία Χαιαίρε ὁ
 γάρτων ὁ λων ποιητῆς ἐπισημωσπερ
 σταγών κατεβησαφως Πηγηνη σε αἶθα
 νατον ἀναδείξας Θεοοנוμφε

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ α'.

Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

π^π
π^π Ἄ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων

Μάρκον τὸν θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι
ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν,
καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας
δωρήσεται.

Ἄ Μαρ κον τον θε ο πτην ευ φη μων ε πι
κα λου μαι την χα ριν του Πνευ μα τος π^π
μοι εμ πνευ σα σα φω τι στι κως α πε λα ση
την α γνοι αν π^π και τον θει ον πλου τον τον της
σο φι ας δω ρη η ση η ται π^π

Π
 π̣ ρ̣ α̣ πο̣ στο̣ λε̣ του̣ Χρι̣ στο̣υ̣ πρε̣ σβευ̣ ε̣ υ̣
 περ̣ η̣ μων̣ Δ
 Ϟοῦ τὸν θεηγόρον φωτισμῶ,
 καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, κόσμῳ
 ἐξαπέστειλας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς
 αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν
 εὐαγγελιζόμενον.

Δ Ϟου̣ τον̣ θε̣ η̣ γο̣ ρον̣ φω̣ τι̣ σμω̣ κα̣ τα̣ λαμ̣
 πρυ̣ νας̣ Σω̣ τη̣ ρ̣ τω̣ της̣ χα̣ ρι̣ το̣ς̣ π̣ Ϟ̣ κο̣ σμω̣ ε̣ ζα̣
 πε̣ στει̣ λας̣ Λο̣ γε̣ Θε̣ ου̣ των̣ α̣ γα̣ θων̣ ὡ̣ς̣ αι̣ τι̣
 ο̣ς̣ π̣ Ϟ̣ σου̣ την̣ πα̣ ρου̣ σι̣ ι̣ αν̣ Δ η̣ μιν̣ ευ̣ αγ̣ γε̣
 λι̣ ζο̣ ο̣ με̣ ε̣ νον̣ π̣ Ϟ̣

χ̣ Ϟ̣ Δο̣ ξα̣ Πα̣ τρι̣ και̣ Υι̣ ω̣ και̣ Α̣ γι̣ ω̣
 Πνευμα̣ τι̣ π̣ Ϟ̣

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθεὶς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητα, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης μυστηρίων Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Πε τρω τω σο φω μα θη τευ θεις και την ε
κει νου πλου τη σας υι ο τη τα **Μ**αρ κε πα να
οι δι με μυσ τα γω γος ε δει χθης μυσ τη ρι
ι ων Χρι στου και συ γκλη ρο νο ο μο ς αυ
του της δο ξης γε γε ε νη η σαι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην **Θ**εοτοκίον.
νας των αι ω νων α μην

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας, νεφέλη καθήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρρύσατο.

Θεοτοκίον.

^χ
^π
⁹ **Ο** τους Αι γυ πτι ους εν βυ

θω ^Δ
^Δ κα τα πον τι σας νε φε λη κα θη με νος ^π
⁹

ου τος ε πε δη μη σε παρ θε νι κη τοις Αι

γυ πτι οις υ στε ρον ^π
⁹ και δι α του Μαρκου

+ αυ τους της π λαν ης ερ ρυ υ σα α το ^π
⁹

Καταβασία.

^Π
^π
⁹ **Α** να στα σε ως η με ρα +

λα μ πρυν θω μεν Λα οι ^Δ
^Δ Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα ^Δ
^Δ εκ γαρ θα να του προς ζω ην ^Δ
^Δ και

εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος ^π
⁹

^Π
η μα ας δι ε βι βα σεν ^Δ
^Δ ε πι νι κι ον

^N
α α δο ον τας ^π
⁹

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας
ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας
πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα. (Δίς)

Ἦχος ὁ Πά

Ὡδὴ γ'. ^πΔεῦ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δδουκ

εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον ^π

αλλ α φθαρ σι ας πη γην ^Δεκ τα α φου ομ

βρη σαν τος Χρι στου ^Δεν ω στε ρε ου ου με ε

(Δίς)
θα ^π

^πΔο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε ^Δ

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε
καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν
πᾶσα κτίσις, τὴν Ἑγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ
ἐστερέωται.

^Π
^π⁹ **Ν**υν πα αν τα πε πλη ρω ται φω τος **Δ**ου
 ρα νος τε και γη η και τα κα τα χθονι α ^π⁹
 ε ορ τα ζε τω γουν πα σα κτι ι σις **Δ**την
 ε γερ σιν Χρι στου **Δ** εν η ε στε ρε ε ω ω
 ται ^Π^π⁹

^Π
^π⁹ **Δ**ο ζα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
 ρι ε **Δ**

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ
 συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι,
 συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον
 Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δ**Χ**θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε **Δ**συ νε
 γει ρο μαι ση η με ρον α να στα ντι σοι ^π⁹ συ
 νε σταυ ρου μην σοι χθες **Δ** αυ τος με συν δο ξα

σον Σω τηρ^Δ εν τη βασι λει ει α α σου^π

Εἴτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ γ'.

Ἰχθὺς α'.

Δεῦτε πόμα...

χ^2
 π
 q

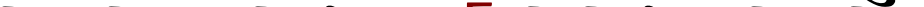
Ψ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

Φωτεινόν σε ἅγιον ναόν, τοῦ Δεσπότης τῶν
 ὅλων Κόρη ἐπίσταμαι, καὶ ἀφθαρσίας πηγὴν, τὸ
 ὕδωρ προορέουσιν Χριστόν, ἐξ οὗ ποτιζόμεθα.

 ὦ τεινον σε α γιον να ον του Δε

 σπο του των ολων Κο ο ρη ε πισταμαι ^π και

α φ θ α ρ σ ι α ς π η γ η ν τ ο υ δ ω ρ π ρ ο ρ ρ ε ο υ

σαν Χριστον ἄξ ου πο τι ζο ο με ε θα

π^q **Υ** περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ὁ σην χάριν Δέσποινα Πηγῇ, Αὐτοκράτορι
 δίδως οὖρων τὴν πρόοδον ἐπεχομένην δεινῶς,
 τοῦ λίθου ὑπόστασιν φρικτὴν, τῷ ὕδατι
 λύσασαν

Ὁ σην χα ριν Δε σποι να Πη γη αὐ το
 κρα το ρι δι δως ου ου ρων την προ ο δον
 πε χο με νην δει νως του λι θου υ πο στα
 σιν φρικτην τω υ δα τι λυ υ σα α σαν
 ὡς περ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας

Ῥέει χάρις ἄφθονος ἐκ σοῦ, Θεοτόκε
 Παρθένε χύδην πηγάζουσα χωλοὶ σκιρτῶσιν ἐν
 σοί, λεπρῶν καθαρίζεται πληθὺς, καὶ Δαίμονες
 πνίγονται.

Ῥ ε ει χα ρις α φ θο νος εκ σου Θε ο το
 κε Παρ θε νε χυ υ δην πη γα ζου σα χω λοι

σκιρ τω σιν εν σοι ^Δλε πρων κα θα ρι ζε

ται πλη θυσ ^Δκαι δαιμονες πνι ι γο ονται ^π9

^π9 ^χΥ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ^Δ

“Ολοις νέμεις ἴασιν πιστοῖς, βασιλεῦσι, δημόταις, καὶ πένησιν, ἄρχουσι, πτωχοῖς, πλουσίοις κοινῶς, τὸ ὕδωρ προχέουσα Πηγὴ, ἀποΐκιλον φάρμακον.

^ΔΟλοις νεμεις ι α σιν πιστοις ^Δβα σι λευ

σι δη μο ταις και πε ε νη σιν αρχου σι ^π9 πτω

χοις πλου σι οις κοι νως ^Δτο υ δωρ προ χε ου

σα Πη γη ^Δα ποι κι λον φα ρμα α κον ^π9

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

^Π
^π₉ Ἀ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων ^Δ₁

Εν τὴν ἐνυπόστατον Χριστέ, σοφίαν ἀνεκήρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ κόσμῳ φανεῖσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσιν, καὶ βροτοὺς φωτίζουσιν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλάνθρωπε.

^Π
^Δ₁ **Ε**ν την ε νυ πο στα τον Χρι στε σο φι αν
α νε κη ρυ ξε ^π₉ μαρ μα ρυ γαις ταις σαις αυ γα
ζο με νος ^π₉ παν τι τω κο σμω φα νει σαν Δε
^Π
σπο τα ^Δ₁ και ζω ην πα ρε χου σαν και βρο τους
φω τι ζου σαν ^Δ₁ ο θε ρα πων σου Μαρ κος φι

λα ανθρωω πε ^πϑ

^Π
^πϑ Ἀ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων ^ΔἈ

Τὸ ρεῖθρον δεξάμενος Χριστέ, σοφίας τὸ αἰρίυτον, ὡς ποταμὸς ῥοιζῶν γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνὺς ὑπάρχουσας, ἀληθῇ τὴν πρόρρησιν, ὁ αὐτόπτης σου Μᾶρκος φιλάνθρωπε.

^Π
^ΔἈ Το ρει θρον δε ξα με νος Χρι στε σο φι ας

το α ει ρυ τον ^πϑ ως πο τα μος ροι ζων γης ε

πε κλυ σε ^πϑ θε ο γνω σι ας φω τι τα πε ρα

^Π
τα ^ΔἈ σου δει κνυς υ πα ρ χου σαν ^ΔἈ α λη θη την

προ ρ ρη σιν ^ΔἈ ο αυ το πτης σου Μα ρ κος φι λα

ανθρωω πε ^πϑ

Ἰ
π
q Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι π
q

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφέ, σοφῶς τὸ
Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας,
θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ
Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἑνσαρκον, παρουσίαν
μηνύσας τρανότατα.

Ἰ
π
q Τω Πε τρω ε πο με νος σο φε σο φως το

Ευ αγ γε λι ον π
q ως μα θη της αυ του δι ε τυ

πω σας π
q θε ο λο γι ας το φως δρε ψα με

νος π
q παρ αυ του Α πο στο λε και Θε ου την

εν σαρ κον π
q πα ρου σι αν μη νυ σας τρα νο ο

τα α τα π
q

Ἰ
π
q Και νυν και α ει και εις τους αι ω

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με
 νον ^παλλ ⁹α φ θαρ σι ας πη γην ^Δεκ τα α φου
 ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δεν ω στε ρε ου ου
 με ε θα ^π
^π⁹ Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π(γ')
^π⁹ Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^Δε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^π⁹

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ὡχος δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ὡχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ῥητόρων πλοκάς, διέλυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας, Μᾶρκε αἰοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κηρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀληθείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σαλευομένους, ἐν ᾗ κἀμὲ στερεώσας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων λυτρούμενος ἀνεμποδίστως δοξάζω σε· σὺ γὰρ πάντας ἐφώτισας, Μᾶρκε σοφέ, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α', Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Εἰς ὕψος ἀνελθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μεγάλα μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὅθεν πίστει σε, ἐκδυσωποῦμεν Παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον

Δόξα... ἕτερον. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἔνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, παιδρυνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις Παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς Θεοτόκου

Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ἀέναον κρήνην καὶ ζωηράν, τὴν πηγάζουσαν ρεῖθρα θείαν Πηγὴν, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τὴν χάριν αἰτούμενοι· καθ' ἐκάστην βρύει, καὶ γὰρ τὰ ἰάματα, ὡς ποταμῶν τὰ ρεύματα, δεικνῦσα ἐλάχιστα. Ὅθεν κατὰ χρέος προσιόντες ἐν πόθῳ, πιστῶς ἀρυσώμεθα, ἐκ Πηγῆς ἀνεξάντλητον, ῥῶσιν ὄντως ἀθάνατον, δροσίζουσιν σαφῶς τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας, καὶ χεῖλεσιν ἐκβοήσωμεν. Σὺ εἰ τῶν πιστῶν τὸ παραμύθιον

Ἄρσεν μέν, ὡς διανοῖξαν, τὴν
παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός, ὡς
βροτὸς δέ, ἄμνός προσηγόρευται, ἄμωμος δέ,
ὡς ἄγευστος κηλίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα, καὶ
ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Ἄ Ἀρ σεν μεν ως δι α νοι ζαν την παρ θε
νευ ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ὡς βρο τος
δε α μνος προ ση γο ρευ ται α μω μος δε ως
α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα
και ως Θε ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε
κται

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνος, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν,
 στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων
 τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο, καὶ αὖθις ἐκ
 τοῦ τάφου ὥραϊος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν
 ἥλιος.

Ὡς ἐνιαύσιος ἄμνος οὐλογούμενος ἡμῖν
 στεφανος χρηστος εκουσι
 ως υπερπαντων τε θυται Πασχα το κα
 θαρτηριον και αυθις εκ του ταφου ωραιαι
 ος δικαιοσυνης ημιν ελαμψεν η η
 λιος

Δοξα τη αγαγια Αναστασει σου Κυ
 ρι ε

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιώδους
κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν, ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ
ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὁρῶντες,
εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς
παντοδύναμος.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ προτῆς σκι
ώδους κιβωτοῦ ἤλατο σκιρτῶν ὁ λα
ὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος ἤτην των συμ
βολων εκ βασιν ὁρωντες ευφρανθωμεν εν
θεως ὅτι ἀνέστη Χριστος ὡς παντο
δύναμος

π̣ ϑ̣ Υ̣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας Ἀ

Κατασχεθέντα γυναικός, ὑπὸ καρκίνου τὸν μαζόν, ὕδωρ ἐπιχεῖται Παρθέने, τῆς Πηγῆς σου Δέσποινα, καὶ παραυτίκα πέπauται, πάθη θανατηφόρα τῷ ρείθρῳ, καὶ ὁ καρκίνος ὀρθὰ βαίνειν ἐγνώρισεν.

Ἀ **Κ**α τα σχε θεν τα γυ ναι κος υ πο καρ κι

νου τον μα ζον Ἀ υ δωρ ε πι χει ται Παρ θε ε

νε Ἀ της Πη γης σου Δε σποι να π̣ ϑ̣ και πα ραυ

τι κα πε παυ ται πα θη θα να τη φο ρα τω

ρει ει θρω Ἀ και ο καρ κι νος ορ θα βαι νειν ε

γνω ω ρι ι σεν π̣ ϑ̣

π̣ ϑ̣ Υ̣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

κατανόητον ἐν σοί, καὶ ὑπὲρ φύσιν τὸ
πραχθέν, ἔνεστι σαφῶς Θεοτόκε· τὸ γὰρ ὕδωρ
γίνεται, τὸ τῆς Πηγῆς σου ἱάμα, νόσων
θανατηφόρων ἐναντίον, ὅπερ ἡ φύσις, σαφῶς
οἶδεν οὐδέποτε.

κα τα νο η τον εν σοι και υ περ φυ
σιν το πραχθεν ε νεστι σαφως Θε ο το κε
το γαρ υ δωρ γι νε ται το της Πη γης σου
ι α μα νο σων θα να τη φο ρων ε ναν
τι ι ον ο περ η φυ υ σις σαφως οι δεν
ου δε ε πο ο τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Ἀεὶ θανατοῖ με ὁ ἐχθρός, ταῖς ἐνηδόνους
προσβολαῖς, Δέσποινα Πηγὴ Θεοτόκε μὴ
παρίδης, πρόφθασον, ἡ ταχινὴ βοήθεια, τούτου
δὲ τῶν παγίδων με λύτρου, ἵνα ὑμνῶ σε αἰεὶ τὴν
πολυύμνητον.

Ἀ εἰ εἰ θανα τοι με ο εχ θρος ταις ε
νη δο νοις προ σβο λαις Δε σποι να Πη γη Θε
ο το ο κε μη πα ρι δης προ φθα σον η
τα χι νη βο η θει α του του δε των πα γι δων
με λυ υ τρου ι να υ μνω ω σε α ει την πο
λυ υ υ μνη η τον

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος α'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Π
πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
περ η μων

Εἰς πᾶσαν ὁ φθόγγος σου, τὴν γῆν
ἐξελέλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα Σοφέ, τῆς
οἰκουμένης σου τρανῶς, ῥημάτων ἢ δύναμις,
δαυϊτικῶς διαπρυσίως κηρύττουσα, τὴν
σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Π
Εἰς πασαν ο φθογγος σου την γην ε ξε
λη λυ θε και εις τα περατα Σο φε της
οι κου μενης σου τρανωσ ρη μα α των η
δυ να μις δαυ ι τι κως δι α πρυ σι ως κη
ρυτ του σα την σω τη ρι αν η μων και α να
α πλαα σιν

Π
Ἀποστο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
περ η μων

Ἐφανε Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος,
τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαράν,

εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσίᾳ
 πυρσούμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ
 ἀνάπλασιν.

^Π
 Ἄ Γ φα νε Σω τηρ ως α στρα πη ο Α πο
 στο λος Ἄ τη οι κου με νη ο σο φος της α λη
 θει ας την χα ραν ^π ευ αγ γε λι ζο με νος Ἄ θε
 ο λαμ πει φω το χυ σι ι α πυρ σου με νος ^π
 εις σω τη ρι αν η μων και α να α πλα α σιν ^π
^χ
^π Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ^π

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠραιώθησαν·
 τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω
 προφανῶς, εἰρήνην θεόληπτε, διὰ σαρκὸς
 ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
 καὶ ἀνάπλασιν.

^π
^π
^π **Ο**_ι πο δες οι σοι προ φη τι κως ω ραι ω
 θη σαν ^Δ**Α** την υ περ λο γον γαρ η μιν ευ ηγ
 γε λι σω προ φα νως ^π**π ει ρη η νην θε ο
 λη πτε ^Δ**Α** δι α σαρκος εμ φα νισ θει σαν τοις πε
 ρα σιν ^π**π εις σω τη ρι αν η μων και α να α
 πλαα σιν ^π**π******

^π
^π **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^π**π**

Νεφέλη ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος,
 τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς, καὶ θεομάχους
 λογισμούς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τοῦ
 θείου Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν
 ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον. ^π
^π **Ν**ε φε λη ο Λο γος παρ θε νι

κη ε πο χου με νος ^Δ των Αι γυ πτι ων τας
 βου λας και θε ο μα χους λο γι σμους ^π μω
 ρα α νας δι ε λυ σε ^Δ ταις δι δα χαις του
 θει ου Μαρ κου ως ευ σπλα γχνος ^π εις σω τη
 ρι αν η μων και α να απ λα α σιν ^π

Καταβασία.

^Π
^π ^Ε πι της θει ας φυ λα κης
 ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων
 και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε σφο ρον αγ γε λον δι
 α πρυ σι ως λε γον τα ^π Ση με ρον σω τη ρι α
 τω κο σμω ^Δ ο τι α νε στη Χρι στος ως
 παν το δυ υ να α μος ^π

Π
 π⁹ Χ⁹ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας Δ^Δ και τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος π⁹ (γ')
 π⁹ Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν Δ^Δ ε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος π⁹

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.
Ὡδὴ ε΄. ᾠχὸς α΄. Ὁ Εἰρμὸς.
ᾠχὸς $\frac{4}{\text{q}}$ Πα

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου
τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ
Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα. (Δίς)

Ὡς ἔ. ^Π ^π ^q **O** ρ θρι σω μεν ο ρ θρου βα θε ος
και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη ^π ^q και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον ^Δ ^q πα σι ζω ην ανα
^N ^π ^q (Δ'ς)
τε ελ λο ον τα ^π ^q

^π9 **Δ**ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
 ρι ε **Δ**

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ

φῶς ἠπεΐγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί,
Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Ἦν α μετρον σου ευσπλαγχνι αν ῥοι
 ταις του Αδουσει ραις συ νε χο με νοι δε δορ
 κο τες ^π προς το φως η πει γον το Χρι στε
 α γαλλο με νω πο δι ῥο Πα σχα κρο τουν τες
 αι ω ω νι ι ον ^π

^π9 **Δ**ο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
 ρι ε **Δ**

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὥς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

 Ἀ Προσελθωμεν λαμπροι ἄ τω προ

 ὁν τι Χριστω εκ του μνηματος ως νυμ

φι ω ^π και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε
ορ τοις τα ξε σι ^Δ Πα σχα Θε ου το σω τη η
ρι ι ον ^π

η μας

Ἰστόρησε πόκος τὸ Μάννα, καὶ Σιλωὰμ καὶ ἡ πέτρα πηγάζουσα, Σολομῶντος ἡ στοὰ τὴν χάριν σου, τὰ Ἰορδάνεια νάματα, καὶ ἡ πηγὴ Σαμαρείτιδος.

 Ἰ στο ρη σε πο κος το μαν να και Σι
λω αμ και η πε τρα πη γα ζου σα Σο λο μων
τος η στο α την χα ριν σου τα Ἰ ορ δα
νει α να μα τα και η πη γη Σα μα ρει ει
τι ι δος

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ἐταγόνες σου Κόρη Παρθένε, αἱ τῆς Πηγῆς καὶ νεκρὸν ἀνεζώωσαν, ὑπὲρ λόγον τὸ πραχθὲν καὶ ἔννοιαν! τὰ σὰ γὰρ πάντα πάναγνε, λόγον

νικᾷ τὸν ἄνθρωπον.

Ἄς τα γο νες σου Κο ρη Παρ θε νε Ἄ αι
της Πη γης σου και νε κρον α νε ζω ωσαν π υ
περ λο γον το πρα χθεν και εν νοι αν Ἄ τα σα
γαρ παν τα πα να γνε Ἄ λο γον νι κα τον αν
θρωω πι ι νον π

π Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας Ἄ

Τὰ πάθη μου Κόρη ἰάσαις, τῆς αἱμορροΐας
πηγὴν ἢ ξηράνασα, καὶ τὸ ῥίγος, τῆς φλογὸς τὴν
ἄναψιν, καὶ ἐκτικὴν διάθεσιν, οὖρων δεσμὰ καὶ
γαστρορροϊαν.

Ἄ Τα πα θε μου Κο ρη ι α ασαις Ἄ της
αι μορ ροι ας πη γην η ξη ρα να σα και το

ρι γος ^π της φλο γος την α να ψιν και ε κτι
κην δι α θε σιν ^Δ ου ρων δε σμα και γα
στρο ορ ροι οι αν ^π

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ε΄. Ὡχος α΄. Ὁ φωπίας τῇ ἐλλάμψει.

π^π
π^π
π^π Ἀ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

π^π
π^π περ η μων Ἀ

Ἑστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτῖσι λαμπόμενον, ἐκφανθεὶς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεόληπτε.

π^π
π^π Ἑ στα λα ξας γλυ κα σμον Ἀ ευ σε βει ας
π^π
π^π τω λο γω σου Ἀ θει ον ο ρος παν τα χο ο
π^π
π^π θεν α κτι σι λαμ πο με νον π^π εκ φαν θεις τη χα
π^π
π^π ρι τι σα φως του νο η του Η λι ι ου Ἀ Μαρ
π^π
π^π κε παμ μα καρ θε ο ο λη η πτε π^π

π^π
π^π Ἀ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
π^π
π^π περ η μων Ἀ

Ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου πηγὴ ἐξελήλυθας,
καὶ ποτίζεις τὰς χερσώδεις καρδίας τοῖς
ρεύμασι, δαψιλῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ
τῆς ἀκαρπίας, φέρειν διδάσκων, Ἀπόστολε.

Ἐκ του οι κου του Κυ ρι ι ου πη γη ε
ξε λη λυ θας ἁ και πο τι ζεις τας χερ σω ω δεις
ἁ καρ δι ας τοις ρευ μασι π δα ψι λως του Πνευ
ματος καρ πον αν τι της α καρ πι ι ας ἁ φερειν
δι δασκων Α πο ο στο ο λε π
χ π ἁ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι π

Ὁ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς
ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδαχαῖς,
φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας,
τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε
Κυρίου Ἀπόστολε.

^χ
^π
⁹ **Κ**υ του Πετρου του με γα αλουι ος ε
 χρημα τι σας ^Δ και ταις του του δι δα χαις ^Δ φω
 τι ζο μενος παν το τε ^π τας ψυχας ε λαμπρυ
 νας των σοι θερμως προσομι λουουν των ^Δ Μαρ
 κε Κυ ρι ου Α πο ο στο ο λε ^π
^χ
^π
⁹ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^π

Ως ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου, τεχθεὶς
 Αἰγυπτίοις Χριστέ, ἐπεφάνης ἐκ Πατρός, ὁ
 ἐκλάμπας πρὸ κτίσεως, οἷς τὸν Μᾶρκον
 ἔχρισας, σοφῶς αὐτοὺς μυσταγωγοῦντα,
 θεογνωσίας μυστήρια.

Θεοτοκίον. ^χ
^π
⁹ **Ω**ς αν θρω πος εκ Παρ θε νου ^Δ
 τεχ θεις Αι γυ πτι οις Χρι στε ^Δ ε πε φα νης εκ

Πα τρος ο εκ λαμ ψας προ κτι σε ως ^ποις τον
 Μαρκον ε χρι σας σο φως αυ τους μυσ τα γω γου
 ουν τα ^Δθε ο γνω σι ας μυσ τη η ρι ι α ^π
 Κατα βα σία. ^Π
^πΟ ρ θρι σω μεν ο ρ θρου βα
 θε ος και αν τι μυ ρου τον υμνον προ σοι
 σω μεν τω Δε σπο τη ^πκαι Χρι στον ο ψο με
 θα δι και ο συ νης η λι ον ^Δπα σι ζω
 ην ^Να να τε ελ λο ον τα ^Π
^πΧ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δκαι τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π(γ')

Ἄναστας ὁ Ἰησους ἀπο τοῦ ταφου
 καὶ φως προεἰπεν ἅε δώκεν ἡμιν τὴν
 αἰὼνιον ζωὴν καὶ μέγα ἐλεος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ,
ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὃ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου
μὴ λυμηνάμενος ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέωξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Φυ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε
ε ξη γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της
Παρ θε νου μη λυ μη να με νος εν τω το κω σου
και α νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σου τας πύ
λας
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου
Κυ ρι ε

Κῶτέρ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον,
ὥς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρί, συνανέστησας, παγγενῇ τὸν Ἀδάμ,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Ἄ ὦ τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε
 ρει ει ον ὦς Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως
 Ἄ προ σα γα γων τω Πατρι ι συ να νε στη
 σας ^π παγ γε νη τον Α δαμ Ἄ α να στα ας
 εκ του ταφου ^π

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Ὠδὴ στ΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

π̣̌ π̣̌ Π
π̣̌ π̣̌ Υ̣̣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας Δ

Οἱ λόγοι τοῦ λόγου ὡς ὄντως πηγὴν, ἀνυμνοῦσί σε Ἀγνή· τῆς σοφίας βυθὸν γάρ, ὡς ὑπὲρ λόγον γεννᾷς, τὸν κρεμάσαντα, ἐν αἰθέρι τὰς ῥοάς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὕδωρ.

Δ Οι λο γοι του λο γου ως ον τως πη γην Δ

α νυ μνου σι σε Α γνη π̣̌ π̣̌ της σο φι ας βυ

θ ο ο ν γαρ Δ ως υ περ λο ο γον γεν νας π̣̌ π̣̌ τον

κρε μα σαν τα εν αι θε ρι τας ρο ας Δ και

την γη ην ε πι υ̣̣ δωρ π̣̌ π̣̌

π̣̌ π̣̌ Υ̣̣ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

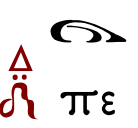
— —
 η μας ^Δ

Υπῆλθες τὴν τῶν κλιμάκων φοράν,
 ἀπειλοῦσαν συντριβήν, τοὺς ἐκεῖσε ζωγράφους,
 ὦ παναγία Πηγὴ, διασώσασα, καὶ λαὸν ὑπὸ
 σεισμῷ, πεπτωκότος τοῦ δόμου.

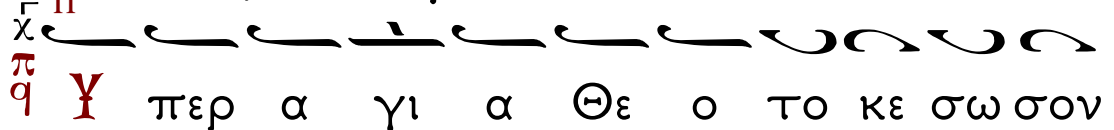
^Δ Υ π η λ θ ε ς τ η ν τ ω ν κ λ ι μ α α κ ω ν φ ο ρ α ν

^π₉ α π ε ι λ ο υ σ α ν σ υ ν τ ρ ι β η ν ^Δ τ ο υ ς ε κ ε ι σ ε

ζ ω γ ρ α α φ ο υ ς ^Δ ω π α ν α γ ι ι α Π η γ η η δι

α σ ω σ α σ α ^π₉ και λα ο ν υ π ο σ ε ι σ μ ο υ ^Δ πε

π τ ω κ ο ο τ ο ς τ ο υ δ ο μ ο υ ^π₉

^π₉ ^χ Υ π ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν

— —
 η μας ^Δ

Τὰς μήτρας ἀγόνους στείρωσει τὸ πρίν,
 διαλύεις ἐμφανῶς, τῆς Πηγῆς σου τῷ ῥείθρῳ·
 καὶ γὰρ ὥς τέξασα σὺ παρθελεύουσα, τὸν
 Δεσπότην τοῦ παντός, καὶ τοὺς τόκους

βραβεύεις.

Τας μη τρας α γο νους στει ρω ω σει το
 πριν δι α λυ εις εμ φα νως της Πη γη ης
 σου τω ρει θρω και γαρ ως τε ζα σα συ υ
 παρ θε νευ ου σα τον Δε σπο την του παν
 τος και τους το οκους βρα βευ εις
 χ^Π π⁹ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας

Οὐ λόγος, οὐ νοῦς, οὐδὲ γλῶττα τὸν σὸν
 ἐξισχύουσιν Ἀγνή, τοκετὸν εὐφημῆσαι ἀλλ'
 ἀσθενοῦσιν ἐν σοί, καὶ ἐλέγχεται, φιλοσόφων τὸ
 σεμνὸν καὶ ῥητόρων κομψότης.

Ου λο γος ου νους ου δε γλω ωτ τα τον
 σον ε ζι σχυ ου σιν Α γνη το κε το ον ευ φη

μη σαι ^παλλ α σθενου ου σιν εν σοι ^πκαι +
 ε λεγ χεται φι λο σο φων το σεμνον ^πκαι
 ρη το ορων κομψο της ^π

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
 Ὡδὴ στ'. Ἦχος α'.
 Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

^Π
^π₉ Ἄ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων ^Δ
 Ἄ

Κατέβαλες ὄφρυν ἀνόμων Κύριε, καὶ ὕβριν
 ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας, Ἀπόστολον τὸν σόν,
 δείξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου· σὺ γὰρ
 ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων, καὶ ἐπανόρθωσις.

^Π
^Δ Ἄ **Κ**α τε βα λες ο φρυν α νο μων Κυ ρι

ε ^Δ Ἄ και υ βριν υ πε ρη φανον ^π₉ ε τα πει νω

σας ^Δ Α πο στο λον τον σον ^Δ Ἄ δει ει ξας τρο παι

ου χον τη δυ να μει σου ^Π
^Δ Ἄ συ γαρ ι σχυς των

α σθενουν των και ε πα νο ορ θωω σις ^π₉

^Π
^π₉ Ἄ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ ἡ μων^Δ

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος ἔνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας σοφέ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλασθέντα, φύσει τοῦ σώματος.

Π
^ΔΤον στε φα νον τον της ελ πιδος εν δο
 ξε ^Δδι ου νυν στε φα νου με θα ^πεν τοις λο
 γοις σου ε κη ρυ ξας σο ^Δφε ^Πτον Δη μι ουρ
 γον Μα αρ κε της κτι σε ως ^Δτον εις η μων
 δο ξαν πλα σθε εν τα ^Δφυ σει του σω ω μα α
 τος ^π

χ
^πΔο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι ^π

Ο Πέτρος σε, ὁ κορυφαῖος Ἐνδοξε σαφῶς
ἐμυσταγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ
σεπτόν, δείξας ὑπηρετήν σε τῆς χάριτος· σὺ γὰρ
ἡμῖν θεογνωσίᾳς, τὸ φῶς ἐξήπλωσας.

Ο Πε τρος σε ο κο ρυ φαι ος Εν δο
ξε σα φως ε μυστα γω γη σεν Ευ αγ γε
λι ον συ γ γρα ψαι το σε πτον δει ζας υ
πη ρε την σε της χα ριτος συ γαρ η μιν θε ο
γνω σι ι ας το φως ε ζη η πλωω σας
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Τὴν Αἴγυπτον, τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε,
Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὥς
βρέφος προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας τὰ
σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεηγόρου,
Μάρκου φιλάνθρωπε.

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Οὐ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ὡχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐξ ἀκενώτου σου Πηγῆς θεοχαρίτῳτε ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀενάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λόγον· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίζειν με σῇ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριο.

Ὁ Οἶκος.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ τεκοῦσα ἀρρήτως, Πατρὸς τὸν προαιώνιον Λόγον πλάτυνόν μου τὸ στόμα σεμνή, συνεισφέρειούσά με πρὸς τὸν σὸν ἔπαινον, ὡς ἂν ἀνευφημήσω σε, κραυγάζων τῇ πηγῇ σου ταῦτα.

Χαῖρε πηγὴ, χαρμονῆς ἀλλήκτου, χαῖρε ῥοή, καλλονῆς ἀρρήτου.

Χαῖρε νοσημάτων παντοίων κατάλυσις, χαῖρε, παθημάτων ποικίλων κατάκλυσις.

Χαῖρε ῥεῖθρον διειδέστατον, ὑγιάζον τοὺς πιστούς, χαῖρε ὕδωρ χαριέστατον τοῖς νοσοῦσι πολλαπλῶς.

Χαῖρε νᾶμα σοφίας, ἀγνωσίαν ἐξαῖρον, χαῖρε κρᾶμα καρδίας, ἀμβροσίαν προορέον.

Χαῖρε κρατὴρ τοῦ μάνα ζωήρουτε, χαῖρε
λουτὴρ καὶ νέκταρ θεόρρευστε.

Χαῖρε πορθμὸν ἀσθενείας δεικνῦσα· χαῖρε,
φλογμὸν ἀρρωστίας σβεννῦσα.

Χαῖρε ὕδωρ σωτήριο.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχοι

Σύροντες εἰς γῆν Μᾶρκον οἱ μαιφόνου,
Πρὸς οὐρανοὺς πέμποντες αὐτὸν ἡγνόουν.
Εἰκάδι πέμπτη Μᾶρκον ἐνὶ χθονὶ ἄφρονες
εἶλκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τοῦ συγκειμένου ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Ἐκστάς, Μακεδόνιε, τοῦ φθαρτοῦ θρόνου,
Ὑμνεῖς τὸ Θεῖον σὺν Σεραφὶμ καὶ θρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Νίκης.

Στίχοι

Νίκης βραβεῖα τῇ τετμημένη Νίκη,
Νίκης βραβεὺς δίδωσιν, ὥς νικηφόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ὁκτὼ Ὁσιομαρτύρων καὶ Ἀναχωρητῶν.

Στίχοι

Ὁκτὼ συνεκκόπτουσιν ἀνδρῶν αὐχένας,
Ὑπὸ ζυγὸν τὸν σὸν δαμασθέντων, Λόγε.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν καὶ θεομήτορος, τῆς Ζωηφόρου Πηγῆς, ἔτι δὲ καὶ μνεῖαν ποιούμεθα τῶν ἐν τούτῳ τελεσθέντων ὑπερφυῶν θαυμάτων παρὰ τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι.

Μάννα Σιλωάμ, καὶ Στοὰν Σολομῶντος
Πηγὴν Κόρη σὴν ἐμφανῶς πᾶς τις βλέπει.

Ταῖς τῆς σῆς Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
 μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
 προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
 ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ,
 χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
 εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
 Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι'
 ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν. (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς
 προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ
 μέγα ἔλεος. (γ')

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου
ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων
ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν,
καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς
εὐηγγελίσαντο.

Ἄ Γ υ ν α ι α ι κ ε ς μ ε τ α μ υ ρ ω ν θ ε ο φ ρ ο ν ε ς ο
π ι σ ω σ ο υ ε δ ρ α μ ο ν ^π ο ν δ ε ω ς θ ν η τ ο ν μ ε τ α
δ α κ ρ υ ω ν ε ζ η η τ ο υ ν ^Δ π ρ ο σ ε κ υ ν η σ α ν χ α ι
ρ ο υ σ α ι ζ ω ω ν τ α Θ ε ο ν κ α ι Π α σ χ α τ ο μ υ σ τ ι
κ ο ν ^π σ ο ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε Μ α θ η τ α ι ς ε υ η γ γ ε λ ι
σ α α ν τ ο ^π

^π Δ ο ζ α τ η α γ ι α Α ν α σ τ α σ ε ι σ ο υ Κ υ
ρ ι ε ^Δ

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν
καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν,
καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον
εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θα να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν
Α δου την κα θαι ρε σιν αλ λης βι ο της της
αι ω νι ου α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου
μεν τον αι τιον τον μονον ευ λο γη τον των Πα
τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ζον
Δο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ
σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου
ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὔσα προάγγελος, ἐν ἣ
τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν
ἐπέλαμψεν.

Ὡς οὐτως ἰερακαὶ νεορτο
 αὐτῇ ἡ σωτηρία ὁ πνεύς καὶ φωταυγῆς τῆς
 λαμπροφώρας ἡ μεερας αὐτῆς Ἐγερσεως
 οὐσα προαγγελος πνεύς ἐν ἡτοαχρονον
 φως αὐτῆς ἐκτααφουσωματικως πασιν
 πεελααμψεν πνεύς

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος α'. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

χ^π

π⁹

Υ

περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δ

Υ

δρεύσασθε νοσοῦντες ἰάματα· ἡ
πάναγνος ῥέει γάρ, θείας ἐκ πηγῆς, τὸν
γλυκασμὸν τὸν ἀληθῆ, τὸν χειμάρρουν τρυφῆς
ὄντως βλύζουσα· διὸ καὶ πίστει κρουνοὺς, τοὺς
ἀφθόνους ἀρυσώμεθα σύμπαντες.

Δ

Υ

δρευ σα σθε νο σουν τεσι α μα τα η

πα να γνος ρε ει γαρ θει ας εκ πη γης τον

γλυ κα σμον τον α λη θη τον χει μαρ ρουν

τρυ φη ης ον τως βλυ ζου σα δι ο και πι

στει κρου νους τους α φθ ο ο νους α ρυ σω με

θα συ υμ πα αν τεσ

π⁹ Υ̅ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας Δ

Ξενίζει τοὺς ἀκούοντας Δέσποινα, τὰ ξένα σου τέρατα, πάντας τοὺς πιστούς· τοὺς γὰρ ἀλάλους καὶ κωφούς, ὡς εὐλάλους δεικνύει τὸ ὕδωρ σου, τοὺς πάσχοντάς τε δεινῶς θεραπεύει, καὶ ἴασιν χαρίζεται.

Δ Ξε νι ι λει τους α κου ον τας Δε σποι να

Δ τα ξε να σου τε ρα τα παν τας τους πι στους

π⁹ τους γαρ α λα λους και κω φους Δ ως ευ λα

λους δει κνυ υ ει το υ δωρ σου π⁹ τους πα σχον

τας τε δει νως θε ρα πε ευ ει Δ και ι α σιν χα

ρι ι λει ε ται π⁹

π⁹ Υ̅ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

— ̣ ̣ Ἀνάγεις ἐκ καμίνου τῶν θλίψεων,
 η̣ μας ᾠ
 δροσίζουσα νάμασι, ξένης ἐκ Πηγῆς, τοὺς
 προσιόντάς σοι Σεμνή· φαγεδαίνης λυτροῦται
 γὰρ ἄνθρωπος, καὶ λώβης, τὸν δὲ λεπρόν
 θεραπεύεις καὶ ἄνθρακας κατέσβεσας.

ᾠ ᾠ Ἄ να α γεις εκ κα μι νου των θ λι ψεων
 ᾠ ᾠ δρο σι ζου σα να μα σι ξε νης εκ Πη γης π
 τους προ σι ον τας σοι Σε μνη ᾠ φα γε δαι νης
 λυ τρου ου ται γαρ αν θρω πος και λω βης π τον
 δε λε προ ν θε ρα πε ευ εις ᾠ και αν θρα κας +
 κα τε ε σβε ε σας π
 π̣ Π
 π̣ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
 η̣ μας ᾠ

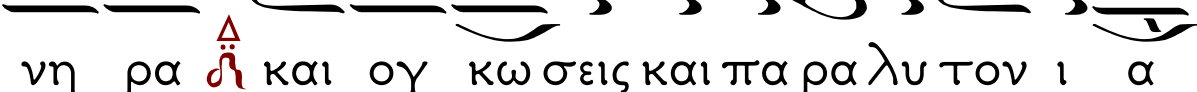
Νεάνιδες καὶ κόραι τὴν Δέσποιναν καὶ
 σύμπαντες ἄνθρωποι, πίστει ἐκ ψυχῆς
 ἀνευφημήσωμεν λαμπρῶς· διατροφήσεις γὰρ ἥλων,
 ὑέλωπας, καὶ ἔλκη τὰ πονηρὰ καὶ ὀγκώσεις, καὶ
 παράλυτον ἰάσατο.

 Δ **Ν**ε α νι δεσ και κο ραι την Δε σποι ναν

 και συ υμ παν τες αν θρω ποι ^ππι στει εκ ψυχης

 α νευ φη μη σω μεν λαμ πρως ^πδι α τρη

 σεις γαρ η λων υ ε λω πας και ε ε λκη τα πο

 νη ρα **Δ** και ογ κω σεις και πα ρα λυ τον ι α

 ασαα το ^π

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος α'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἰ^Π ^π ⁹ **Α** πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

περ η μων **Α**

Ταῖς θεϊκαῖς, ἀστραπαῖς πυρούμενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς, ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μᾶρκε Παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκήρυξας, σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Α **Τ**αι αις θε ι καις α στρα παις πυ ρου
με νος αν τα να κλα σεις μυ στι κως αν τι πεμ
πεις αυ γο ει δεις ^π ⁹ **Μ**αρ κε Παμ μα κα ρι στε
Λο γον γαρ ε κη ρυ ζας **Α** σε σαρ κω με νον
τον α σαρ κον ^π ⁹ τον αι νε τον των Πα τε ε
ρων ^Π Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ζον ^π ⁹

Π
 π̣ ρ̣ α̣ πο̣ στο̣ λε̣ του̣ Χρι̣ στο̣υ̣ πρε̣ σβε̣υ̣ ε̣ υ̣
 περ̣ η̣ μων̣

Θεουργικαῖς, Παντουργεῖ δυνάμεσι, τὸν
 θεηγόρον Μαθητήν, καθοπλίσας θαυματουργόν,
 τοῦτον ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε, καὶ
 μαλακίας ἰάσατο, τὸν αἰνετὸν σε κηρύττων,
 Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θε̣ ουρ̣ γι̣ και̣ς Παν̣ τουρ̣ γε̣ δυ̣ να̣ με̣ σι̣
 τον̣ θε̣ η̣ γορον̣ Μα̣θη̣ την̣ κα̣θο̣ πλι̣ σας̣ θα̣υ
 μα̣ τουρ̣ γον̣ του̣ τον̣ α̣ πε̣ τε̣ λε̣ σας̣ νο̣
 σους̣ γαρ̣ α̣ πη̣ λα̣ σε̣ και̣ μα̣ λα̣ κι̣ ας̣ ι̣
 α̣ σα̣ το̣ τον̣ αι̣ νε̣ τον̣ σε̣ κη̣ ρυ̣ υτ̣ των̣
 Θε̣ ον̣ και̣ υ̣ πε̣ ρε̣ εν̣ δο̣ ο̣ ζον̣

Δο̣ ζα̣ Πα̣ τρι̣ και̣ Υι̣ ω̣ και̣ Α̣ γι̣ ω̣

Πνευμα τι ^π ₉

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν ἑξάρχον,
καθηγεμόνα ἐσχηκώς, θεῖον Πέτρον ἐκμιμητής,
τούτου ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμισας, τῆς
Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὸν αἰνετὸν τῶν
Πατέρων, Θεὸν κηρύττων Ἐνδοξε.

Τῶν Μαθητῶν του χορου τον ε ξαρχον
καθηγεμονα εσχηκως θειον Πετρον εκμι
μητης τουτου ανα δε δειξαι ἅπαν γαρ
ερρυθμισας της Εκκλησιας το πληρωμα
τον αινετον των Πατερων Θεον κη
ρυπτων Ἐνδοξε

Και νυν και αι και εις τους αι ω
νας των αιωνων α μην

Στήλην αὐτός, ἐν Αἰγύπτῳ ἑστησας,
Εὐαγγελίου σου γραφήν, τῷ τεχθέντι ἄνευ
σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος, ῥήσεσιν ἐπόμενος,
τοῦ Ἡσαΐου Πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν
καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

^χ ^Π ^π ^q **Σ**τή η λην αυ τος εν Αι

γυ πτω ε στη σας Ευ αγ γε λι ου σου γρα φην

τω τε χ θ εν τι α νευ σπο ρας ^π ^q εκ της Θε ο

μη το ρος ρη σε σιν ε πο με νος ^Δ ^Α του Η σα

ι ου Πα νευ φη με ^π ^q τον αι νε τον κα τα γ γε

ελ λων Θε ον τον υ πε ρε εν δο ο ζον ^π ^q

Καταβασία. ^χ ^Π ^π ^q **Ο** Παι αι δας εκ κα μι ι νου

^Δ ^Π ^Μ ρυ σα με νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως

^Π ^π ^q θνη τος ^π ^q και δι α πα θους το θνη τον αφ θαρ

σι ας εν δυ ει ευ πρε πειαν ^πο ⁹μο νος ευ λο
 γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε ρε εν
 δο ο ⁵ζος ^π⁹
^π⁹ Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας ^Δ^π και τοις εν τοις
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος ^π⁹ (γ')
^π⁹ Ἰ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ^Δ^π ε δω κεν η μιν την
 αι ω νιον ζω ην και με γα ε λε ο ^π⁹ ο ος

Ἱερεὺς: Ἐτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Κοί, Κύριε.

Ἱερεὺς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος
τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς
ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν,
ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη
μα τος της θει ας ευ φρο συ υ νης εν
τη ευ ση μω η με ρα της ε γερ σε ως
βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν
υ μνου ντες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ
ἵδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς
φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης,
καὶ ἑώας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλογοῦντα,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄ ρον κυ κλω τους ο φθαλμούς σου Σι
 ων και ι ι δε Ἄ ι δου γαρ η κα σι ι σοι
 θε ο φεγγεις ως φωστηρες ^π9 εκ δυ σμων και
 βορ ρα Ἄ και θα λασ σης και ε ω ας τα
 τε κνα σου Ἄ εν σοι ευ λο γου ουν τα Χρι
 στον εις τους αι ω νας ^π9

^π9 Ἄ ο ζα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
 ρι ε Ἄ

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα,
 τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις,
 ὑπερούσιε καὶ ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα,
 καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄ Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και

Πνευ μα ^Δτρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα
 α σε σι φυ σις ^πυ πε ρου ου σι ε και υ περ
 θε ε ^Δεις σε βε βα πτι σμε θα ^Δκαι σε ευ λο
 γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας ^π

π⁹ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Πάντες τὸ σεπτὸν καὶ ζωήρρυτον ὕδωρ, ὑμνήσωμεν προφρόνως· τῆς γὰρ δυσπνοίας τὸ ρεῦμα κατὰ χώραν ἵσταῖ, καὶ ἐλεύθερον ποιεῖ πρὸς διέξοδον. Βαβαὶ σῶν θαυμασίων! ἀγνή Θεοκυῆτορ.

Παν τες το σε πτον και ζω ηρ ρυ

τον υ υδωρ υ μνη σω μεν προ φρο νως της

γαρ δυσ πνοι ας το ρευ μα κα τα χω ω ραν ι

στα και ε λευ θε ρον ποι ει προς δι ε ξο δον

βα βαι σων θαυ μα σι ι ι ω να γνη Θε ο κυ η

τορ

π⁹ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

—
η μας

Ποῖον εὐφημήσει Πανύμνητε στόμα, τοῦ
τόκου σου τὸ ξένον, ἀλλὰ καὶ νοῦς ὁποῖος, τῶν
θαυμάτων πηγὴν περιβλέψαιτο, καὶ λόγοις
κροτήσκειν, οὐκ ἔστι τῇ φύσει ἰσχύς, τὰ σὰ
θαυμάζειν.

—
Ποι ον ευ φημη η σει Πα νυ μνη τε στο
—
ο μα του το κου σου το ξε νον αλ λα και
—
νους ο ποι ος των θαυ μα των πη γη ην πε
—
ρι βλε ψαι το και λο ο γοις κρο τη σει εν ουκ
—
ε στι τη φυ σει ι σχυς τα σα θαυ μα
—
ζειν

—
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

—
η μας

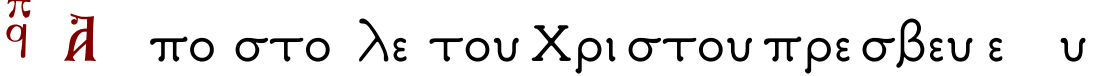
“Ολον ἐπὶ σοὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
 ἡφάνισται ἄθρόον, ὦ Βασιλὶς καὶ Κυρία·
 Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ
 ἐπήγασας, τὸ ὕδωρ τὸ μάννα, Χριστὸν εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

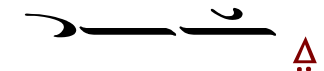
Ο λον ε πι σοι του θα να του το κρα α
 τος η φα νισται α θρο ο ον ω Βα σι λι
 ις και Κυ ρι α Βα σι λε α και γαρ την
 α θα να τον ζω η ην συ ε πη γασας
 το υ δωρ το μα αν να Χρι στον εις τους αι ω
 νας

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ἡ'. Ἦχος α'.

Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ἰ^π   πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

 περ η μων

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρός, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐνδυσάμενον Χριστόν, ἐκήρυξας Ἐνδοξε, καὶ ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

  Τον τεχ θεν τα Λο γον εκ Πα τρος προ παν
 των των αι ω νων την φυ σιν την των αν
 θρω πων εν δυ σα με νον Χρι στον ε κη ρυ ξας
 Εν δο ξε και ε βο ο ας παν τα τα ερ
 γα τον Κυ ριον υ μνει ει τε και υ πε ρυ

ψου τε εις παντας τους αι ω νας ^πη
^πη ^πη πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
 περ η μων ^Δη

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτόν, ἡμῶν τῆς
 ἁμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας,
 ἀναστήσαντα Χριστόν, ἐδόξασας ἔνδοξε, καὶ
 ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^Δη Τον δι δον τα λυ τρον ε αυ τον η μων
 της α μαρ τι ας ^Δη και πα θει τους πε πτω κο
 τας ^Δη α να στη σαν τα Χρι στον ε δο ξα σας εν
 δο ξε ^πη και ε βο ο ας παν τα τα ερ γα
 τον Κυ ριον υ μνει ει τε ^Δη και υ πε ρυ ψου
 τε εις παντας τους αι ω νας ^πη

ἄ
π
9 **Ε**υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον **Δ** και

α γιον Πνευμα τον Κυ ρι ον **Δ**

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὲ διδασκαλία, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ἄ
π
9 **Τ**η του Πε τρου Μαρ κε πει θαρ χων σο

φε δι δα σκα λι α **Δ** παν σο φως δι α γραμ μα

των **Δ** α νε τυ πω σας πι στοις σε πτον Ευ αγ

γε λιον **π** τοις βο ω ω σι παν τα τα ερ γα τον

Κυ ριον υ μνει τε **Δ** και υ πε ρυ ψου τε εις

παν τας τους αι ω νας **π**

ἄ
π
9 **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην^π

Η Παρθένος τὸν Ἐμμανουήλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἔκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μᾶρκος ἀπέσταλται, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

^χ
^π

Η Παρ θε νος τον Εμ μα νου

ηλ βα στα ζου σα ως βρε φος ^Δ ε πε ε στη

τοις Αι γυ πτι οis ^Δ οis ως εκ λαμπρος αστηρ

ο Μαρκος α πε σταλται^π α να κρα ζων παν

τα τα ερ γα τον Κυ ριον υ μνειι τε ^Δ και

υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας^π

Καταβασία.

^π
^γ

Αι νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

Π
 π⁹ Ἀυ τη η κλη τη η και α γι α η
 Δ
 με ρα Ἀ η μι α των Σαββα α των ὕ η βα
 σι λι ις και κυ ρι α π⁹ ε ορ των ε ορ
 K Δ K
 τη Ἀ και πα νη γυ ρις ε ε στι ι πα α νη
 Δ
 γυ ρε ων Ἀ εν η ευ λο γου ου ου μεν ὕ
 Χρι στον εις τους αι ω ω ω νας π⁹
 Π
 π⁹ Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
 τω ω θα να τον πα τη η σας Ἀ και τοις εν τοις
 N Π
 μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος π⁹ (γ')
 π⁹ Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν Ἀ ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζωην και μεγα ε λε ο ο ος (γ')

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την

αι ω νιον ζωην και μεγα ε λε ο ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἡὺλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

σε α νε τει λε ^π χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων ^Δ ^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
 κε ^Δ ^Δ εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ^π
Σπῆχ. **Μ**εγάλυνον ψυχή μου τὸν
 ἑξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν
 ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ
 γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρρευε νῦν,
 καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
 ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

^π ^π **Μ**ε γα λυνον ψυ χη η μου ου τον ε ζα
 να στα αν τα ^Δ ^Δ τρι η με ρον εκ τα α φου
 Χρι στον τον ζω ο δο την ^π
^π ^π **Φ**ω τι ζου φω τι ζου ^π ^π η νε α Ἰ ε
 ρου σα λημ ^Δ ^Δ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι

σου φωνῆς ^πμεθ' ἡμῶν αψευδώς γὰρ ^Δ
 ἐπηγγέλλω ἐσθθαι ^πμεχρίτερμα τῶν αἰ
 ὧν ὁ Χριστὸς ^Δἦν οἱ πιστοὶ οἱ οἱ ἀγ
 κυρανὲλ ^Ππίδος ^Δκατεχόντες ἀγαλλο
 ομεεθ ^π

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
 ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ,
 ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, δίδου
 ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
 Ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

^Π
^π**Σ**ήμερον πασα κτισις ἀγαλλεταὶ καὶ
^Μ^Π
 χαίρει ^Δὅτι Χριστὸς ἀνεεστη καὶ
^Ν^Π
 Ἀδης ἐσκυλευθ ^π

Π Ὡς ἄνθρωπος ὡς ἄνθρωπος
 π⁹ ὦ Πάσχα το με ε γὰ^γ και ι ε ρω
 τα τον Χριστε^{π⁹} ω σο φι α και Λο ο γε^Δ
 του Θε ου και δυ ναμης^{π⁹} δι δου η μιν εκτυπω
 τε ρον^Δ σου ου με τα σχει ει ει ει εν τη α
 νε σπε ε ρω^Δ η με ρα της βα σι λει ει
 Π
 α ας σου^{π⁹}

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος θ'. Ὤδὴ ε'. Φωτίζου, φωτίζου.

π̣̌ χ̣̌ π̣̌ π̣̌
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας Δ

Υδάτων ἀπάντων, Κόρη ὑπέρκειται ἀγνή,
τῆς Πηγῆς σου τὸ ὕδωρ, ἐμφανῶς δωρούμενον,
ἀπαλλαγὴν νοσημάτων δεινῶν, καὶ ταῖς ψυχαῖς,
ἅπασαν τὴν ῥῶσιν, ὡς ὑπὲρ φύσιν χεόμενον.

Δ Υ δα των α παν των π̣̌ Κο ρη υ περ κει

ται αγ νη π̣̌ της Πη γης σου το ο υ υ δωρ Δ

εμ φα νως δω ρου με νον π̣̌ α παλ λα γην νο ση

μα των δει νων Δ και αι ταις ψυ χαι αι αι αις α πα

σαν την ρω σιν Δ ως υ περ φυ σιν χε ο ο

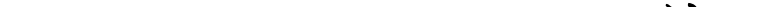
με ε νον π̣̌

π_9 **Υ** πέρ α γι α Θε ο το κέ σω σον

— —
η μας

Ἀυτῆρα τῶν νόσων, τὸν νέον ἰδοὺ Σιλωάμ,
 τῆς Πηγῆς σου Παρθένε, καθορῶμεν ἅπαντες·
 ὄμματα γὰρ προσλαμβάνει πηρός, ἅπαντες δέ,
 ῥῶσιν ἀενάως, πρὸς τῇ ζωῇ ποριζόμεθα

λω αμ της Πη γης σου Παρ θε νε κα θο ρω

μεν α παν τες ^ποι μα τα γαρ προσ λαμβ α νει πη

ῥος ἀπαντες δε εἰρῶσιν ἀεὶ νᾶα

ως προς τη ζω η πορι ζο ομε ε θα

— —
η μας

Ὑψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ

οὐρανούς, καὶ τῆς γῆς τὰς ἀβύσσους, ταῖς ῥοαῖς
διέδραμε, τοῦτο ἐστὶν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκταρ
πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, καὶ ἡ τοῦ μάννα
διάδοσις.

ψωω θη Πη η γη ης σου το υ δωρυ
περου ρα νους και της γης τας α βυσ σους ταις
ρο αις δι εδρα με του το ε στιν αμ βρο σι α
ψυ χης νε εκταρ πιστω ω ων με λι το εκ
πε ετρας και η του μαννα δι α α δο ο σις
Π
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

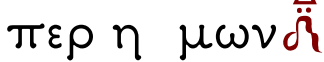
Εὐφραίνεις Παρθένε, τὸν Ἄνακτα
ὑπερφυῶς, ἀναβλύζουσα χάριν, ἐκ Πηγῆς
ἀέναον, τούτῳ διδοῦσα, κατ' ἐχθρῶν τὴν ἰσχύν,
νίκας αἰεί, ῥῶσιν καὶ εἰρήνην, καὶ αἰτημάτων
ἐκπλήρωσιν.

Ευφραίνεις Παρθενε ^ντον Α να
 κταυπερφυώς ^Δα να βλυζουσα χαριν εκ
 Πηγης αεναον ^πτου τω διδουσα κατεχθρων
 την ισχυν ^Δνι ικασα ει ει ει ρωσιν και
 ειρηνην ^Δκαι αιτηματων εκπληρωω
 σιν ^π

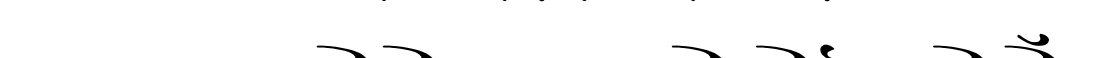
Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος α'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

χ^π   πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ

 περ η μων

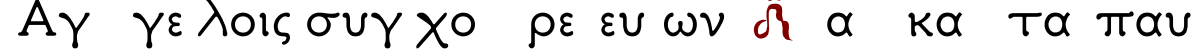
Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφθαστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυφᾶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

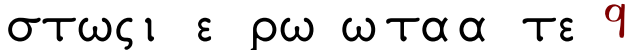
  Φθα α σας την πη γην την α φθα στον

 της τρι ση λι ου θε ο φαν τορ ελ λαμ ψε ως

 κα θα ρω τε ρον κα τα τρυ φας και τρα νο τε

 ρον της θε ω σε ως τη ης υ περ εν νοι αν

 Αγ γε λοις συγ χο ρε ευ ων α κα τα παυ

 στως ι ε ρω ω τα α τε

Π
 π̣ ϑ̣ Ἀ πο στο λε του Χρι στου πρε σβευ ε υ
 περ η μων Ἀ

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας
 καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια,
 περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον
 μακάριε, μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν
 Μάρκε Ἀπόστολε.

Π
 Ἀ Πε ε τρου κοι νω νος γε νο με νος Ἀ δι
 δα σκα λι ας και του θει ου κη ρυ γ μα τος π̣ ϑ̣ τα
 ου ρα νι α πε ρι πο λευ εις σκη νω μα τα Ἀ
 συν αυ τω θε ορ ρη η μον μα κα ρι ε π̣ ϑ̣ μεθ ου
 και συμ πρε σβευ εις Ἀ υ περ η μων Μαρ κε Α
 πο ο στο ο λε π̣ ϑ̣

χ̣
 π̣ ϑ̣ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι ^πϑ

Φάος τὸ τρισσῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε
 πάλιν ξένως τρισσούμενον, ἀνεκήρυξας,
 πανευσεβῶς Μᾶρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος
 αἴγλη τῆς χάριτος· διὸ σε δυσωποῦμεν· Ὑπὲρ
 ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

^πϑ **Φ** α α ο ς τ ο τ ρ ι σ σ ῶ ς ε ν ο υ μ ε ν ο ν ^Δ μ ο
 ν α δι κ ω ς τ ε π α λ ι ν ξ ε ν ω ς τ ρ ι σ σ ο υ μ ε ν ο ν ^πϑ α
 ν ε κ η ρ υ ξ α ς π α ν ε υ σ ε β ω ς Μ α ρ κ ε π α ν σ ο φ ε ^Δ
 φω τι ζ ο μ ε ν ο ς α ι α ι γ λ η τ η ς χ α ρ ι τ ο ς ^πϑ δι
 ο σε δυ σω π ο υ ο υ μ ε ν ^Δ υ πε ρ η μ ω ν α ε ι ι
 κ ε ε τ ε ε υ ε ^πϑ

^πϑ **Κ** α ι ν υ ν κ α ι α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω
 ν α ς τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν ^πϑ

Μᾶρκος ὁ σεπτός, Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις Ἱεράρχης δεδώρηται, οἷς ὡς νήπιος, σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἰ
Π
π
q

Μα αρ κος ο σε πτος Α πο

στο λος ^Δ τοις Αι γυ πτι οις Ι ε ρα αρ χης δε

δω ρη ται ^π οις ως νη πι ος σω μα τω θεις ε πε

δη μη σεν ^π εκ Παρ θε νου α γνη ης Θε ο μη το

ρος ^π ο Κυ ρι ος της δο ο ξης ^Δ ον α νυ

μνουν τες με γα λυ υ νο ο μεν ^π

Καταβασία.

Π
π
q

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη

Κε χα ρι τω με ε νη ^Δ Α γνη Παρ θε νε χαι

αι ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε ^Δ ο σος Υι ος

α νε εστη τρι η μερος εκ τα φου^π
^πΦω^π τι ζου φω τι ζου^π η νε α Ι ε
 ρου σα λημ^Δ η γαρ δο ζα Κυ ρι ι ου ε πι
 σε α νε τει λε^π Χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων^Δ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
 κε^Δ εν τη ε γε ρσει του το ο κου ου σου^π
^πΧ^πρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω
 θα να τον πα τη η σας^Δ και τοις εν τοις μνη
 μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος^π (γ')
^πΑ^π να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^Δ ε δω κεν η μιν^Δ την

αι ω νιονζωηνκαιμεγα ε λε ο ο ος

π
9

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν,
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Ὁοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια.
 Τοῦ Πάσχα.

Ἦχος ≡ Δι

χα^Δ ρ^Δ κι⁺ υ³ π³νω³ σ³ας³ ως³ θ³νη³ τ³ος³ ο^Β Βα^Δ
 σ³ι³ λε³ ευ³ς³ και³ Κυ³ υ³ ρ³ι³ ο³ς³ τ³ρι³ η³ με³ ρ³ος³ ε³ ξ³α³
 νε³ ε³ σ³τη³ς³ Α^Δ δ³α³ μ³ ε³ γ³ει³ ει³ ρ³ας³ ε³ εκ³ φ³θ³ο³
 ρ³ας³ και³ κα³ τ³αρ³ γ³η³ η³ σ³ας³ θ³α³ α³ να³ τον³
 Πα³ σ³χα³ της³ α³ φ³θ³αρ³ σ³ι³ α³ς³ του³ κο³ σ³μου³ ου³ σω³
 τη³ η³ ρ³ιον³

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β' . Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Πηγή ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὕδατος ζῶντος
Δέσποινα· ἐκπλύνεις οὖν νοσήματα, ψυχῶν
σωμάτων χαλεπά, ἐν τῇ προσψαύσει μόνη σου
ὕδωρ τῆς σωτηρίας, Χριστὸν ἡ προχέουσα.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Δι

Πη γη υ πα αρ χεις α α λη θως
υ δα το ος ζω ων τος Δε ε σποι να εκ
πλυ νει ου ουν νο ση η μα τα ψυ χων
σω μα α των χα α λε πα α εν τη προ ος
ψα αυ σει μο ο νη σου υ δωρ της σω
τη ρι ας Χρι στον η η προ χε ε ου σα

Ἔτερον (δεύτερον) ἐξαποστειλάριον.

(Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.)

Ἐπήγασας, ἀνύμφευτε, * τὸ ὕδωρ τὸ
σωτήριον * τοῖς ἐν αὐχμῶ ἀγνωσίας *
ὑπάρχουσι, τὸν Δεσπότην· * καὶ νῦν πηγάζεις
νάματα * τοῖς ἀσθενοῦσι, πάντα γνε, * τὰ πάθη
ἀπελαύνουσα * καὶ τὰς πλημμύρας τῶν νόσων,
* ὁ β' χορός τὸν Λόγον γεγεννηκυῖα.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα
 α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον
 αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων
 ου ρα α νων αι νει ει τε αυ το
 ον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι ι στοις
 σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω
 Αι νει ει ει ει τε α αυ το ον πα α αν
 τε ες οι Α αγ γε λοι α α αυ του αι
 νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α α

^Π ^Δ ^Π
 μεις α αυ του ου σου σοι πρεπει υ υ υ
^Μ ^Π ^π
 μνος τω ω ω Θε ε ε ω

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ^χ ^π ^π
 Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι
 μα εγ γρα πτον ^Δ ^χ ^Δ
 δο ξα αυ τη ε σται
 πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ του ^π

^π ^Δ
 Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε
 ζω η και α α να στα α σις ^Δ ^π
 υ υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ' αυ
 τω ω πε ε ε ποι οι θο ο ο τες σε τον
 αν να στα αν τα Θε ο ον η η η
 μω ω ων υ μνου ου ου μεν ε ε λε ε η
 σον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἡνοιξε
 τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς
 λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν
 ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰ νει τε τον Θε ον εν τοις α
 γι οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε
 ρε ω ματι τηςδυ να α με ως α α αυ

του
Η τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα
Πα ρα δει σο ον η νοι οι οι ξε τω ω γε ε
νει τω ων αν θρω ω ω πων και εκ φθο
ρα ας λυ υ υ τρω θε ε εν τε ς σε τον
α να στα αν τα Θε ο ον η η η
μω ω ω ν υ υ μνου ου μεν ε λε ε η
σον η η η μας

Σπχρηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Ἰχθὺς πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχ. $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$
 $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$
 Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$
 να στει αις αυ του $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ αι νει τε αυ τον $\overset{\chi}{\pi}^{\Pi}$ κα

τα το πληθους της μεγαλωσης αυ
του<sup>κ
ῥ</sup>

Χαίροις ἡ ζωηφόρος Πηγή, κατὰ θαλάσσας
πελαγίζουσα θαύματα, πρὸς πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην Ὠκεανὲ νοητέ, τὰ Νειλῶα ρεῖθρα
ὑπερβαίνουσα, τῇ χύσει τῆς χάριτος, Σιλωὰμ ἐκ
πέτρας ἄλλος δεύτερος, ὕδωρ πηγάζων, ὥς
παράδοξον, Ἰορδάνου τε δεξαμένη ἐνέργειαν,
μάννα σωτηριῶδές τε ἐναργῶς τὸ γινόμενον
πρὸς τοῦ ζητοῦντος τὴν χρείαν· πλούσιον ὄντως
καὶ ἄφθονον, Χριστοῦ Μῆτερ Κόρη ἡ
προχέουσα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ^π
^κ
^ῥ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος ^κ
^ῥ αι νει τε αυ τον ^κ
^ῥ εν ψαλ τη
ρι ω και κι θα ρα ^κ
^ῥ

Υμνοις ἐν ἑξαισίοις, Πιστοὶ, τὴν
ἐπουράνιον νεφέλην ὑμνήσωμεν, σταγόνα τὴν
οὐρανίαν, τὸν ζωοδότην Χριστόν, ἐπὶ γῆς

ἀρρεύστως ὑετίζουσιν, τὸ ζῶν, τὸ ἀλλόμενον,
καὶ πηγάζον ἀθάνατα, ὕδωρ τὸ θεῖον, τὴν
ἀμβροσίαν τοῦ νέκταρος τοῦ μηδέποτε μετὰ
πόσιν ἐκρέοντος, δίψαν δὲ τὴν συντήκουσαν
ψυχὰς ἀπελαύνοντος, οὗπερ πiónτες ἐμφρόνως,
ρεύματα θεῖα προβάλλονται, κοιλίας ἐκ νόου,
ἐπομβρίζοντα τοῖς πᾶσι, χάριν τὴν ἄφθονον.

Στίχ. $\bar{x}$ π $\bar{q}$ $\bar{a}$ $\bar{i}$ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω

και χο ρω $\bar{x}$ $\bar{q}$ $\bar{a}$ $\bar{i}$ νει τε αυ τον $\bar{x}$ $\bar{q}$ εν χορ

$\bar{x}$ $\bar{q}$ $\bar{a}$ $\bar{i}$ νει τε αυ τον $\bar{x}$ $\bar{q}$ εν χορ

Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγή, ἡ ἀενάως
ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων ἡ
πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῇ καὶ φαύλην
ἀπελέγχουσα, τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν
θεῖα κάθαρσις, ἡ πηγάζουσα, νοσημάτων πᾶν
φάρμακον, ἅπασι τοῖς προστρέχουσι, πιστῶς τῷ
τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον ἄμισθον
ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ Μητερ Λόγου, τοῦ
πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Σπιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Στίχ. ^χ ^π ⁹ Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λεις
 ευ η χοις ^Δ ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λois α λα λα γμου ^χ ^Δ ^Δ πα σα πνο η αι νε σα
 τω τον Κυ ρι ον ^Δ ^Δ

Ἀἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μᾶρκος ὁ
 πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος,
 Εὐαγγελίου τε, συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημεῖσθω
 ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ
 πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ^χ ^π ⁹ Εἰς πα σαν την γην ε ζηλ θεν ο
 φθoγγος αυ του ^Δ ^Δ και εις τα πε ρα τα της
 οι κου με νης ^χ ^Δ ^Δ τα ρη μα τα αυ του ^Δ ^Δ

Δογμάτων τῶν θείων συγγραφεύς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν, ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Στίχ. ^χ ^π ⁹ **Ο**ι ου ρα νοι δι η γουνται δο
ζαν Θε ου **Δ** **Α**ποι η σιν δε χει ρων αυ του **Δ** **Α**
να γ γε λει το στε ρε ω μα **Δ** **Α**

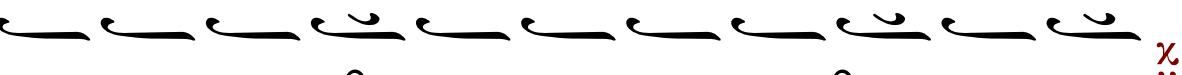
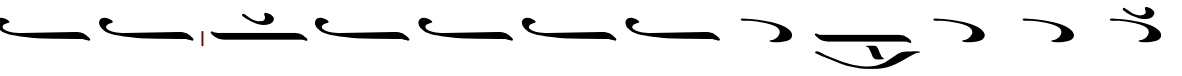
Τοῦ Πέτρου τοῦ θείου ὁπαδός, εὐπειθής γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν, αὐτῶν κατεκόσμησας.

Εἶτα τὰ Σπικηρὰ τοῦ Πάσχα
μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Σπήχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ
φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται,
Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα
πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής,
Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν
πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου
ἀνοῖξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

$$\approx H \chi_{05} \frac{\lambda}{\pi} \dot{q} \quad \text{---}$$

Στίχ. να στη τω ο Θε ος και δι
 α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του
 και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του
 οι μι σουν τες αυ τον
 Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η η

με ρον α να δε δει κται ^κ Πα σχα και νον
 Α γι ον ^{γ'} Πα σχα μυ στι κον ^κ Πα σχα παν
 σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω
 της ^κ Πα σχα α μω μον ^{γ'} Πα σχα με ε γα
^κ Πα σχα των πι στων ^κ Πα σχα το πυ λας η μιν
 του πα ρα δει ει σου α νοι ζαν ^κ Πα σχα παν τας α
 γι α α ζον πι στους ^κ

Σπ'χ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι,
καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς
εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου,
χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα
Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὥς
νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ.

ὦς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε
 τω σαν ὡς τη κε ται κη ρος α πο προ σω
 που πυ ρος
 Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
 λιστριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ
 η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
 σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α
 γα αλ λου I ε ρου σα λημ τον Βα σι
 λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του
 μνη μα τος ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε
 νον

Σπ'χ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὁρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὥς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. ^χ _χ ⁹ Οὕτως ἀπολούνται οἱ ἀμαρ
τωλοὶ ἀποπροσώπου τοῦ Θεοῦ ^χ _χ ⁹ καὶ
οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν ^χ _χ ⁹

^χ₉ Ἀι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα
 θε ε ος ^{γ'}_η ε πι στα σαι προς το μνη η μα του
 Ζω ο δο του ^χ₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι

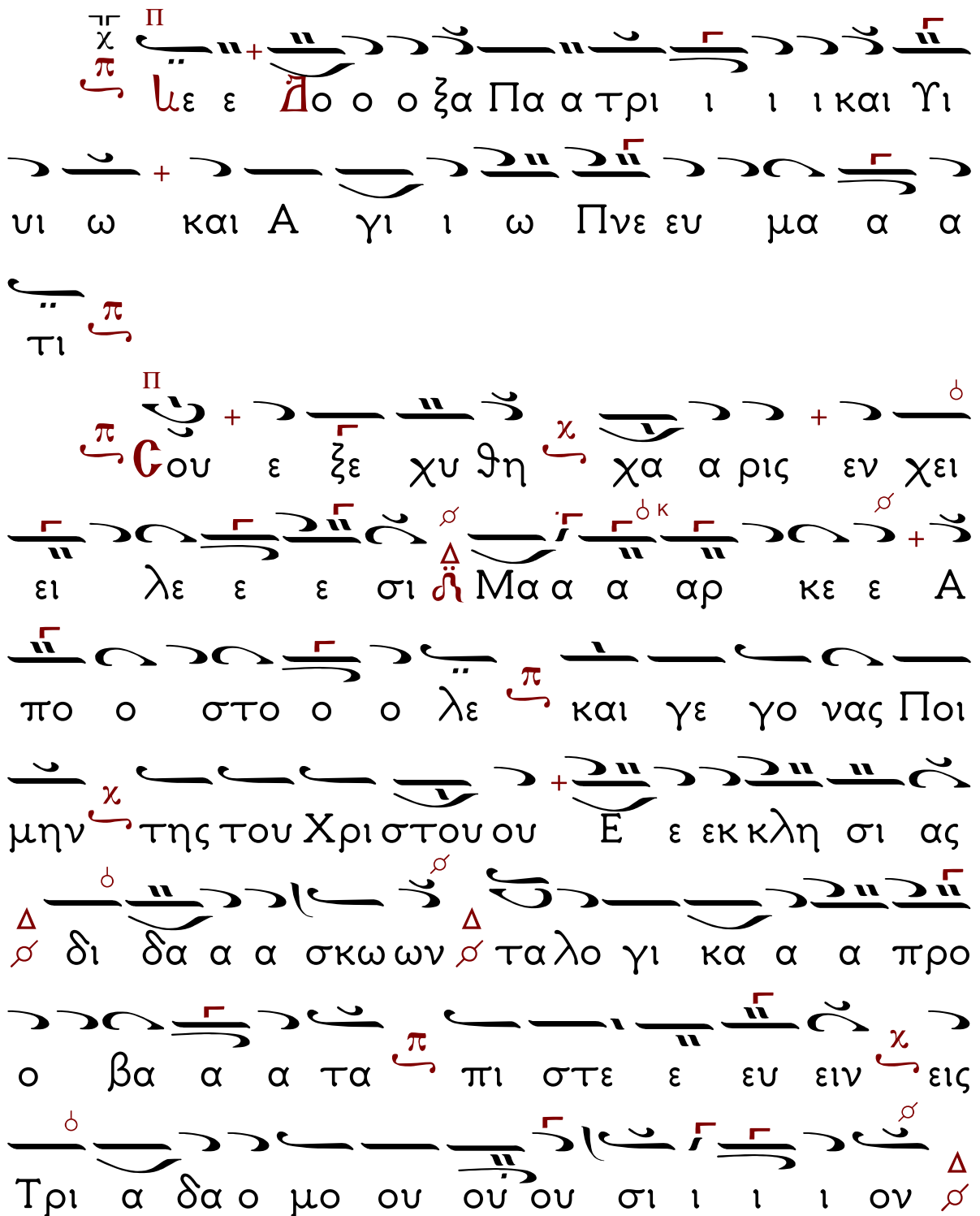
θον κα θη με νον^κ₉ και αυ τος προσ φθεγ ζα
 με νος αυ ταις ου τως ε λε γε^κ₉ τι ι ζη τει τε^κ₉
 τον ζων τα με τα α των νε κρων^κ₉ τι ι θρη νει τε
 τον α φ θαρ τον ως εν φ θο ρα^κ₉ α πελ θου ου
 σαι κη ρυ ζα τε^κ₉ τοις αυ του ου Μα θη
 ταις^κ₉

Σπῆχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὥσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Στίχ. ^χ_χ ^γ ^χ_γ **Α**υ τη η η με ρα ην ε
 ποι η σεν ο Κυ ρι ος ^χ_γ α γα λ λι α σω
 με θα ^χ_γ και ευ φραν θω μεν εν αυ τη ^χ_γ
^χ_γ **Π**α σχα το τερ πνον Πασχα Κυ ρι ου Πα
 σχα ^χ_γ Πασχα παν σε βα σμι ονη μιν α νε τει
 λε ^χ_γ Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
 ζω με θα ^{γ'}_η ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης
^χ_γ και γαρ εκ τα φου ση με ρον ^χ_γ ω σπε ρεκ πα
 στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε
 πλη σε λε γων ^χ_γ κη ρυ υ ζα τε Α πο στο ο
 ο ο ο λοις ^χ_γ

Εἰς τοὺς αἶνους.
Δόξα... Ὡχος πλ. β'.

 Π
 λε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι
 υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι
 Π
 ου ε ξε χυ θη χα α ρις εν χει
 ει λε ε ε σι Μα α α αρ κε ε Α
 πο ο στο ο ο λε και γε γο νας Ποι
 μην της του Χριστου ου Ε ε εκκλη σι ας
 δι δα α α σκων τα λο γι κα α α προ
 ο βα α α τα πι στε ε ευ ειν εις
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ι ι ι ον

εν μι α α α Θε ο ο ο τι ι ι ι τι
ι ι ι π

Καὶ νῦν... Τῆς ἐορτῆς.
Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα

καὶ νῦν καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας ἁγίων αἰῶνων
 ἁ αμην
 Ἄναστα σε ὡς ἡ με ἐ ἐ
 ρα καὶ λαμπρυνθῶ με ἐ ἐν τῇ παα
 νη γυνὺ ρει καὶ ἀλλήλη ἡ ἡ ἡ
 λους περὶ ἰπτυνθῶ με
 ἐ ἐ ἐ θὰ εἰπω με ἐ ἐ ἐν ἀδελφοὶ
 καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡ ἡ ἡ μὰς
 συγχωρή ἡ σωωμεν παααν

τα α τη Α α να σταα α α σει ^π και αι ου
 ου τωω βο η η η η σωω ω ω μεν ^ρ Χρι
 στος α νεστη η εκ νε ε κρωω ων ^{γ'} θα
 να α τωω θαα α να τοον πα τη η η η
 σας ^ρ και τοις ε εν τοις μνη η μα α α σι ^π
 ζωω ην χα α ρι σα α με ε νο ο ο
 ος ^Δ
^Μ Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
 κρω ω ων θα να α τω ^Δ θα α να α το οον
 πα τη η η σα α α ας ^Κ και αι τοι οις εν
 τοι οις μνη η μα α α σι ^π ζωω ην χα ρι

^M
 σα α αμε νο ος ^χ
 Τὸ τρίτον. ^χ ^Δ ^Π
^χ ^Δ ^Π ^Δ ^M
 ρι στο ος α νε ε στη ε ε εκ
^Δ ^Π ^Δ ^M
 νε κρω ω ων θα να α τω θα α να α το
^K ^M ^Δ
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι οis
^Π ^M ^Δ
 εν τοι οis μνη η μα α α σι ^π ^χ ^Δ
^M ^χ ^Δ
 σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^π ^χ

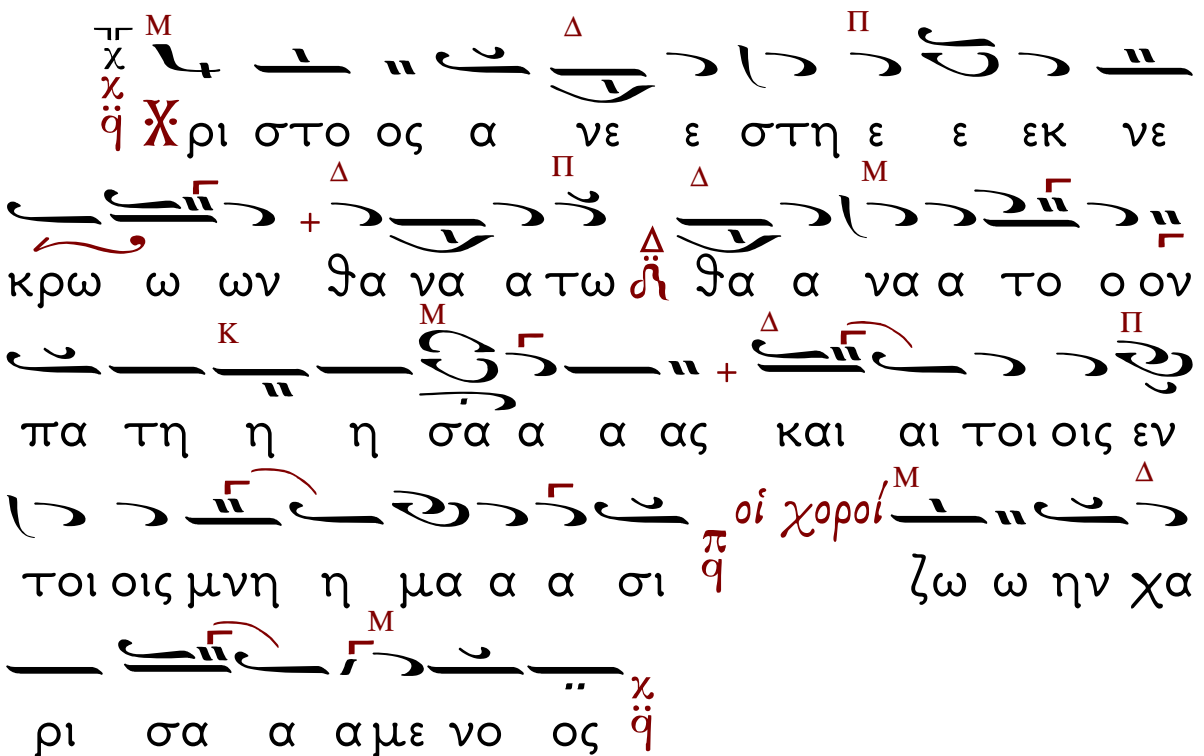
Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὸ τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυμιατῶν, θυμιατῶν πρό τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλων τὸ:

Ἦχος π̣̇ ᾠ Πα

 Χριστὸς ἀνεστήκεν ἐκ νεκρῶν θανάτω θάνατα τοῦ οὐνοπατήρη ἡσάσας καὶ αἰ τοιοῖς ἐν τοιοῖς μνημασὶ ζωῶν χαρίσα ἀμενοσ ᾠ

Λέγεται δὲ τοῦτο τρίς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξιν «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἴτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἐπομένους Στίχους
καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως
ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

The musical score is written on five-line staves. It features various note values including minims, crotchets, and quavers, along with rests. Bar lines are used to divide the music into measures. The key signature has one sharp (F#), indicating D major or B minor. The time signature is common time (C). Above the notes, there are letters in red ink: Γ, M, Δ, Π, M, K, M, Δ, π, q, M, x, q. These likely represent specific musical instructions or part indicators.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγωνυτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορὸς: **Κ**αὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν
χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Υ**πὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος
κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Υ**πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ
τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: **Υ**πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Ὁοὶ, Κύριε.

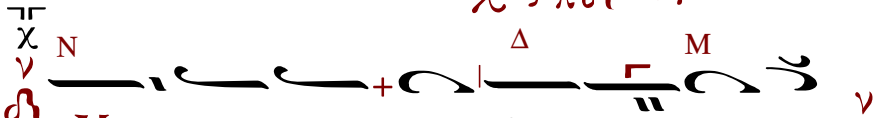
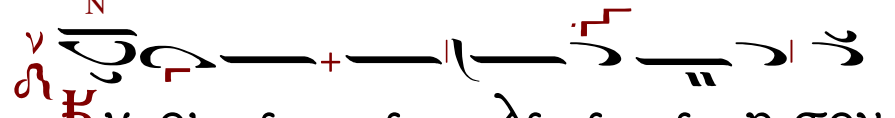
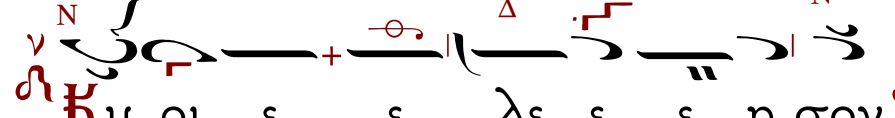
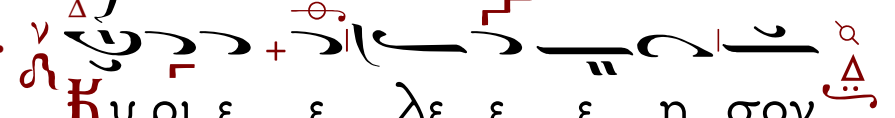
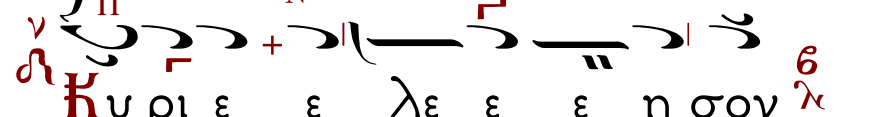
Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

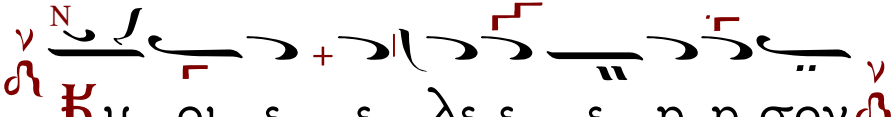
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

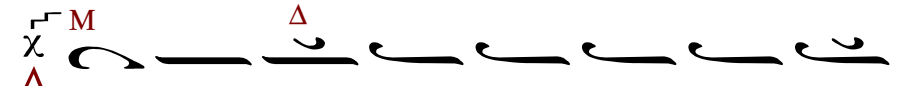
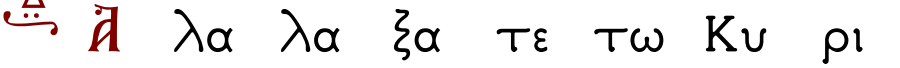
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

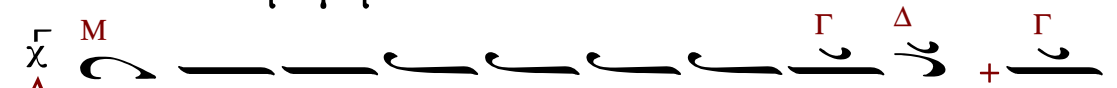
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α΄.

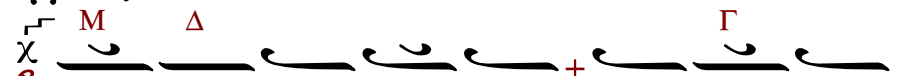
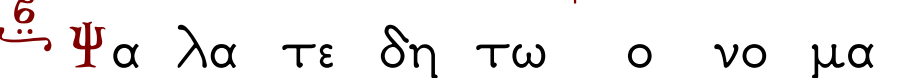
Ἦχος Δι

Σπλχ. α΄.   Ἄ λα λα ζα τε τω Κυ ρι

 ω πα σα η γη

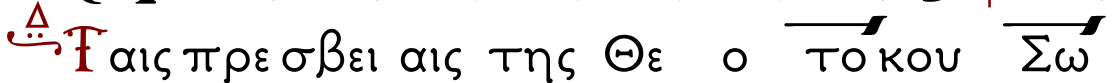
  ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

  τερ σωσον ημας

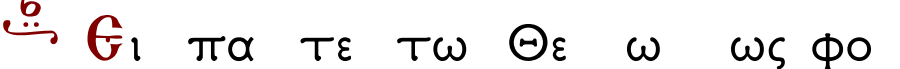
Σπλχ. β΄.   Ψα λα τε δη τω ο νο μα

  τι αυτου δο τε δο ζαν εν αι νε σει

 αυτου

  ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

  τερ σωσον ημας

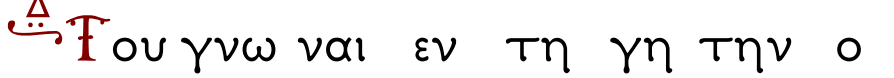
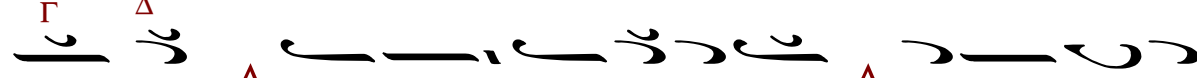
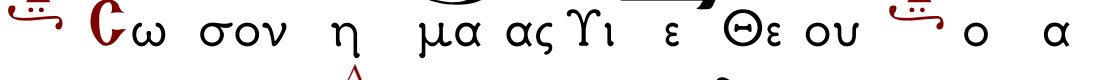
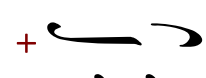
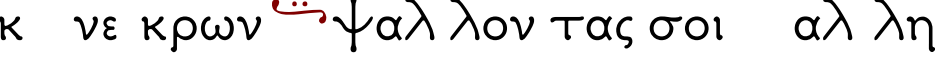
Σπλχ. γ΄.   Ει πα τε τω Θε ω ως φο

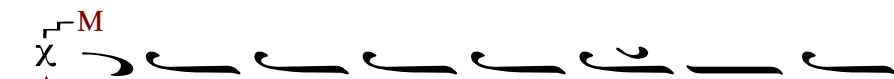
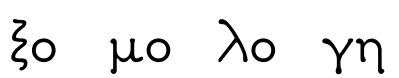
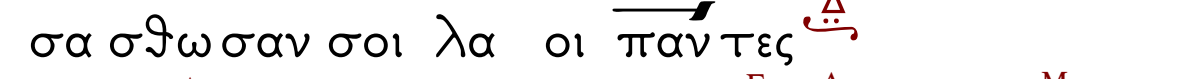
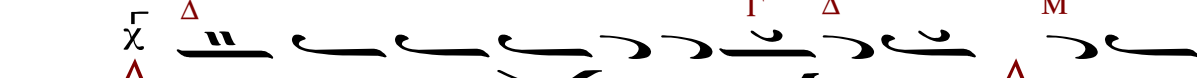
Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου
 Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Στίχ. α'.
 Ὁ Θεὸς οἰκτείρησαι ἡμᾶς
 καὶ εὐλογησαι ἡμᾶς ἐπιφαναι
 το πρῶτον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐλεήσει ἡμᾶς
 Ὁ σῶσον ἡμᾶς Ὁ υἱὸς Θεοῦ ὁ ἀνασταξ
 ἐκ νεκρῶν ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου
 ἰα

Σπ'χ. β'. ^χ ^M
^Δ του γνω ναι εν τη γη την ο
^Γ ^Δ
δόν σου ^Δ εν πα σιν ε θνε σι ^Δ το σω τη ρι
^Γ ^Δ
ον σου ^Δ
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^M
^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο α
^Δ να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι +
^Γ ^Δ
λου ι α ^Δ

Σπ'χ. γ'. ^χ ^M
^Δ ε ζο μο λο γη σα σθω σαν
^Δ
σοι λα οι ο Θε ος ^Δ ε ζο μο λο γη
^Γ ^Δ
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες ^Δ
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^M
^Δ ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο α
^Δ να στας εκ νε κρων ^Δ ψαλ λον τας σοι +
^Γ ^Δ
λου ι α ^Δ

Γ Δ
 λου ι α

Σπ/χ. δ'.

χ^Γ Μ
 Ευ λο γη σαι η μας ο Θε

ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα

πε ρα τα της γης

χ^Γ Δ Γ Δ Μ
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

Γ Δ
 λου ι α

χ^Γ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

χ^Γ
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

Ἦχος ὁ Πα

Π
 χ π 9 0 Να ος σου Θε ο το κε α νε δει
 χθη πα ρα δει σος Δ ως πο τα μους α ει
 ζω ω ους αναβλυ υ ζωνι α ματα π 9 ω προ
 σερχο με νοι πι στως ως Ζω ο δο χου εκ
 πη γης Δ ρω σιν αν τλου μεν και ζω η ην την αι
 ω νι ον π 9 πρε σβευ εις γαρ συ υ το εκ σου τε
 χθεν τι Σω τη η ρι Χρι στω Δ σω θη ναι τας ψυ
 χα ας η η μων π 9

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου.

Ἦχος Γα

Ἦχος Γ
 Ἦχος Γ
 πο ο στο λε Α γι ε και Ευ
 αγ γε λι στα Μα ρ κε πρε σβευ ε τω ε λε
 η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε
 σιν πα ρα σχη ται ψυ χαι αις η η μων
 Π Γ

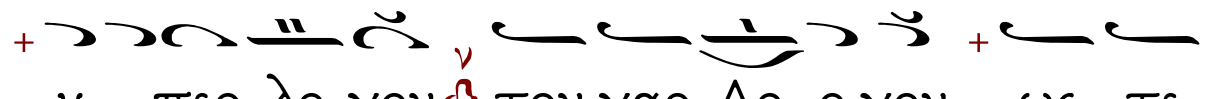
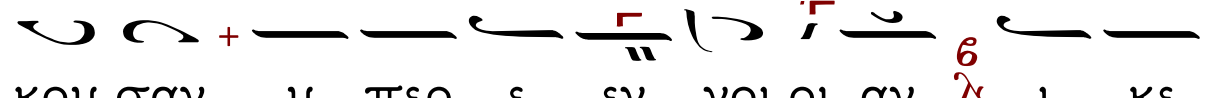
Ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα φαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

²Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Νη̣ ^{π̣}χ̣ ^N
⁶λ̣ ⁶εξ̣ α κε νω ω του σου Πη

 γης θε ο χα ρι ι τω ω τε ⁶λ̣ ε πι βρα

 βε ευ εις μοι πη γα ζου σα τα να α μα α

 τα ⁶λ̣ α ε να ως της σης χα α ρι ι τος

 υ περ λο γον ^γλ̣ τον γαρ λο ο γον ως τε

 κου σαν υ περ ε εν νοι οι αν ⁶λ̣ ι κε

 τευ ω σε δρο σι ζειν με ση χα α ρι ι τι

^γλ̣ ι να κρα ζω σοι ^Δλ̣ Χαι ρε υ υ δω ρ σω τη

 η ρι ι ον ^γλ̣

1 1 1 ^κε ε βα α πτι 1 1 1 1 1

ε ε βα πτι 1 1 1 σθ η η τε ε ε

ε ^πε ε ε ε ε ε ε ^πΧρι στο ο ο ο

ον ^{ζ'}ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ σα α α α ε ε νε ε ε δυ υ

υ υ υ υ υ σα σθ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Α α α ^{ζ'}α α α α λ λ η η η η η

η η η λου ου α α λ λ η λου ου 1 1 1

α α α α α α α α α α α α

α α α ^Μ α ^ν α α α α α α α α α α α α α ^π α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον. Ὡχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. **ε' :6-14**

Ἀδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν, νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δέ Θεός πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσῃ, θεμελιώσῃ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε.

Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ
 Μᾶρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
 φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά
 σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ
 ἁγίων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντα τοὺς
 περικύκλω αὐτοῦ.

υ υ υ υ υ υ υ μνον ^ππρο σα α α α

υ υ υ υ μνον προ σα α δο ο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ες ^ππα α α α α α α α α

σα α αν ^πτην βι ι ο ο ο τι ι ι

κη η η η ην ^πα πο θω ω ω ω με ε

ε ε ε θα α ^πμε ε ε με ε ε ε

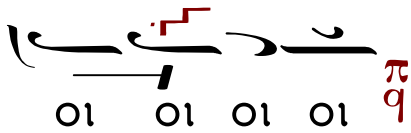
ε ε ε ε ε ^πρι ι μνα α α α α α α α

αν ^π

^πως τον Βα σι λε ε ε ε α α α ^πτων

ο ο λων ^πυ πο ο δε ε ζο ο ο ο

με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι οι οι

Βασιλείου Νικολαΐδη

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

κατ' ἐρμηνείαν.

Ἦχος ♪ Πα

^Π
^π
⁹
Ταῖς Ἀγ γε λι ι ι καὶ ἡ α ο
 ρα α α τως ^Δ**Δ** δο ρυ φο ο ρου ου με
 ε νοον τα α α ζε ε ε ε σι ι ιν ^γ**Δ**
 αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι κε α α
 α λη η η λου ου ου ου ου ου ι α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α ^π**9**
^Π
^π
⁹
^π
Κυ υ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π**9**
^π
⁹
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον ^Δ**Δ**

Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κυ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε ε η η σον

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Πα ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Πα ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ε

Οι οι Κυ ρι ε

Οι οι οι οι οι Κυ υ υ ρι ι ι ε

ε

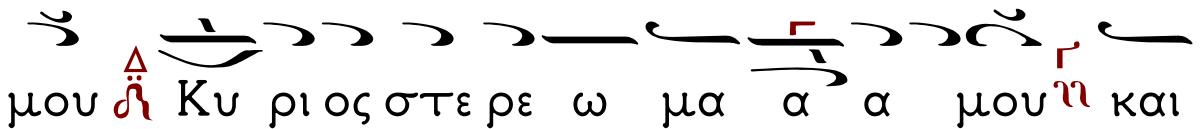
 Α μην

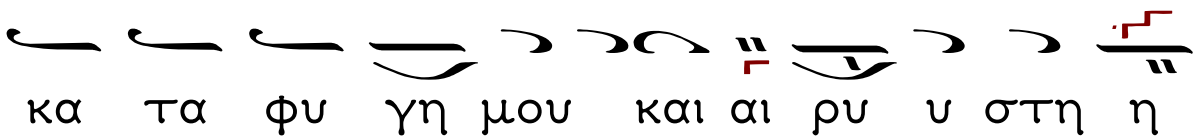
 Α α α α α α α α α α

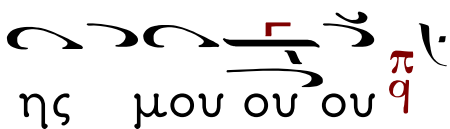
 α α μην

 Και τω Πνευματι σου ου ου

 Α γα πησω σε Κυ ρι ε η ισχυ υς

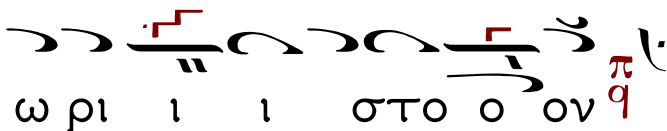
 μου **Α** Κυ ριος στερε ω μα α α μου **Α** και

 κα τα φυ γη μου και αι ρυ υ στη η

 ης μου ου ου

 Πα τερα Υι ον και Α γι ον Πνεευμα

 Α Τρι α δα ομοο ου σιον και α α χω

 ω ρι ι ι στο ο ον

Ἐλεον ειρη η νης θυσι ι ι αν
 αι νε σε ως
 και με τα του πνευματος σου
 εχο μεν προς τον Κυριον
 α ζι ο ον και δι ι και αι
 αι ο ο ον
 α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι
 ος Σα βα ω θ πλη η ρης ο ου ρα α νο
 ος και η γη της δο ξης σου ω σαν να
 α εν τοις υ ψιστοις ευ λο γη με νος ο
 ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ωσαν να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

στοις ^π ₉

^π ₉ α α α μην ^Δ

^Δ α α α α α α α α μην ^π ₉

^χ _π ₉ ε ε υ υ υ μνου ου ου με ε

^π ₉ Σε ε ευ λο γου ου ου ου με ε εν ^Δ

Σοι ευ χα ρι στου ου με εν Κυ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ε ^π ₉ και δε ε ο με θα α σου

^Δ ο ο Θε ε ο ο ο ο ος η η η η η

μω ω ω ων ^π ₉

^χ _π ₉ ^Π ο α αγ γε λο ο ο ος ε ε ε βο

ο ο ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι
 τω ω ω με ε ε νη η ^Δ Α α α γνη
 η η Πα α αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και
 αι πα λιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε ε εστη η
 τρι η η η η η με ρο ο ο ος ε ε εκ
 τα α α α α α φου ^π
^π Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου
 ου ^π η νε ε ε ε α α Ι ι ε ρου ου ου
 σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ζα Κυ ρι ι
 ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε

α νε ε ε τει ει ει λε ε ^πχο ο ο ρευ
 ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
 α α αλ λου ου Σι ι ι ων ^Δσυ υ υ
 υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
 ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
 ε ^Δεν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
 ο ο ο κου ου ου ου σου ου ^λου ου

^π9

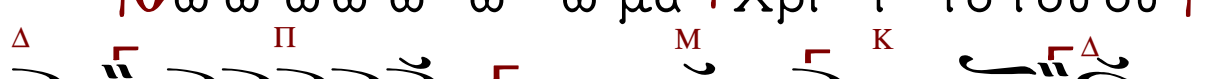
Εἰς τὰ Δίπτυχα ψάλλεται τὸ κάτωθι
Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Δι

  δωρ το ζω η η ηρ ρυ τον τη
 ης Πη η η γης μα α α αν να α α το
 ο ο προ ο χε ε ον τον α θα να τον
 δρο ο σι ι ι σμον το νεκ ταρ το ο
 ο ο θει ει ει ει ει ον την ξε ε ε ε
 νη η ην α α αμβροσι ι αν το με ε
 ε ε λι ι ι το ο ο εκ πε ε τρας πιστει τι
 ι μη η σω ω ω με ε ε εν

Στίχος.
 Δειπνω πα ρα γε γο νας ε κων

 παθος ο Α θα να τος

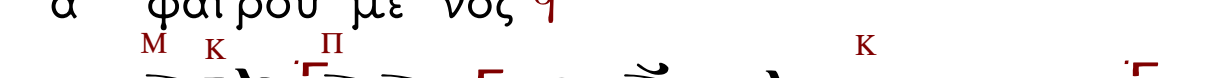
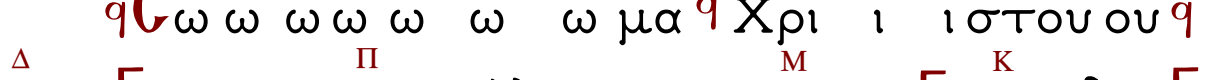
 ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι σ του ου

 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

 α θα να α του γε ε ευ σα α α σ θε

 ε ε ε

Στίχος.
 Το τε και ο Α δης ε πι κραν

 θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας

 α φαι ρου με νος

 ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι σ του ου

 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η

^Δ ^Κ
 ης α θα να α του γε ε ευ σα α α
 α σθε ε ε ε

Στίχος.

^Π
 Το τε και Μα ρι α η μυ ρι
 σα σα ευ φραν θη προ σκυ νη σα σα Θε
 ο ον προ του Μνη μα τος

^Μ ^Κ ^Π ^Κ
 ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι σ του ου
 με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
 α θα να α του γε ε ευ σα α α α
 σθε ε ε ε

Στίχος.

^Π
 Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι
 ποις Α πο στο λοις ο τι α νε στη εκ νε

κρωων ο α θα να τος
 ω ω ω ω ω μα Χρι ι ιστου ου
 με τα λαα βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
 α θα να α του γε ε ευ σα α α
 σθε ε ε ε Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α

Ἰχθὺς τοῦ Πά

Ἀντί τοῦ Πληρωθήτω πάλιν Χριστός ἀνέστη.

193

σα α αμε νο ο ο ο ο ο ο ο ος

π
9

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, καὶ
ἀντὶ τοῦ Ἑῖη τὸ ὄνομα Κυρίου ᾧ ψάλλομεν
τὸ σύντομον Χριστὸς Ἀνέστη ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄ μην Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα
να τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις
μνημασι ζω ην χαρι σα αμενος (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Χριστος α νε στη εκ νε κρων
θα να τω θα να τον πα τη σας και τοις εν
τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο ο ος

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη

^{λ̣}
^ν **Ν**υν ε πε στη ο και ρος ο παν τας
 α γι α ζων **Δ** και ο δι και ος η μας α να
 με νει Κρι της ^ν **Δ** αλλ ε πισ τρε ψον ψυ χη προς
 με τα νοι αν ⁶ **λ̣** ως η πορ νη κρα ζου σα συν δα
 κρυ υ σι **Δ** Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^ν **Δ**
^ν **Ν**α μα α σιν ε πομ βρη σας Χρι στε πη
 γην των ι α σε ων ⁶ **λ̣** εν τω παν σε πτω να ω
 της Παρ θε νου ση με ρον ^ν **Δ** τω της σης ευ λο γι
 ας ραν τι σμω φυ γα δευ εις τας νο ο σους των
 α σθε νουν των **Δ** ι α τρε ε των ψυ χων

καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν

Ἄ Παρθε νος ἐτεκες ἀπειρογάμε

καὶ Παρθε νος ἐμεινας Μη ἡ τηρὰ νυμ

φευτε Θεο τοκέε Μαρι ι ι α Χρι

στον τον Θεον ἡμῶν ἰκετεύεσω θη

ναίη μας

Ἄ Παναγία Θεο τοκέ Παρ

θε νε ἄ των χειρῶν ἡμῶν τά ἐε ἐργάα

κατεύθυνον καὶ συγχωρησιν των πται

σμάτων ἡμῶν αἰτηῆσαι ἐν

τω ψαλλεῖν ἡμῶντων Ἀγγέλων τον

υ μνον

ν
Α

ν
Α γι ος ο Θε ος 6
ν Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

ς (τρίς)

μας

ν
Α

ν
Α ο ξα Πα τρι ι και Υι ω Α και Α

ν
γι ω Πνευ μα τι Α και νυ υν και α ει Α και

εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

ν
Α

ν
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

ς

μας

ν
Α

ν
Α υ να μις Α γι ος ο Θε ος Α γι

ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να α τος ε

λε η σον η μας

ν
α

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς

πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι..

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἥ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεςδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὲς ἐγίνετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Εὐχή ἑτέρα λεγόμενη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης,
χάριν συντομίας.*

Θεὲ μεγαλώνουμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔλθε τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (**ἐκ γ'**). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμόν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Οἱ Κύριε.

*Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος, λέγει μυστικῶς
τὴν Εὐχὴν ταύτην·*

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὔς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ

τεευ μα α α α

π
9

των σων δω ρε ων α ζι ους η μας

ποι η σον Θε ο το κε ε Παρ θε νε πα ρο

ρω ω ω σα τα πλημ με λη μα τα η μων

και πα ρε χου σα ι α μα τα τοις εν πι ι

ι στει λαμ βα νου σι την ευ λο γι αν σου

Α αχ ραν τε ε ε

Ἡ Ἀπόλυσις γίνεται διαλογικὴ
ὡς ἀκολουθῶς:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι
ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ
φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς
ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον. **(γ')** **Π**άτερ
Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρὶς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρὶς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.